73STE JAARGANG No. 9636 VRIJDAG 5 OKTOBER 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

JOSE FIGUERES in Europa

Costarikaanse president is enthousiast over Nederland

Bezoek aan het Spaanse instituut in Utrecht

Amsterdam. — De president van Costa Rica, José Figueres, die een rondreis door Europa van twee maanden maakt en tot zondagmiddag in Nederland blijft, o.a. om besprekingen te voeren over vraagstukken op economisch terrein, zeide tot de pers, dat hij de Nederlandse uitnodiging tot een bezoek bijzonder waardeert. Wel had vlak voor zijn vertrek naar Europa zijn parlement met 24 tegen 21 stemmen zich tegen de reis uitgesproken, doch „dat was maar een politiek grapje", zeide hij glimlachend. „En de volgende dag was de uitslag van een tweede stemming juist andersom". Hij zeide, dat hij voor de eerste keer in Nederland is.

Hij wordt vergezeld door zijn echtgenote, de rektor van de universiteit van San José, don Rodrigo Facia, met echtgenote en zijn particuliere secretaris, Rolando Fernández.

De president bezocht donderdagmiddag Utrecht. Hij werd begroet door de burgemeester jhr mr C. J. A. de Ranitz. In de rijkelijk versierde stadhuishal werd een groot aantal genodigden aan hem voorgesteld. De burgemeester begroette in de president de hoogste vertegenwoordiger van een staat, welke zich volgens hem op ordelijke en vreedzame wijze ontwikkelde tot een welvarend land met een democratisch bewind, een moderne sociale wetgeving, een consciëntieuze rechtspraak en een goed georganiseerd onderwijs. Een land, dat door zijn landbouw, export, scheepvaart en luchtverkeer intensief deelneemt aan het internationale verkeer en dat in de laatste wereldoorlog de zijde koos van de geallieerde strijdkrachten. „Uw bezoek aan Utrecht hebben wij hoofdzakelijk te danken aan uw wens om het Spaans-Portugees en Ibero-Amerikaans Instituut te bezoeken, een instituut, dat het gemeentebestuur hogelijk waardeert, alleen reeds om de belangrijke landen en personen, waarmede het Utrecht in kontakt brengt. Het knooppunt te zijn van het internationale verkeer zowel in politiek als in kultureel en economisch opzicht, noemde de burgemeester vanouds een eretaak van Nederland. Hij acht het daarbij een bijzonder voorrecht, dat Utrecht in kontakt komt met een staat uit de nieuwe wereld, die de moderne tijd vertegenwoordigt en bovendien dezelfde kleuren in zijn vlag vertoont als de Nederlandse vlag. Hij bood namens het gemeentebestuur een zilveren broodmandje aan; de dames kregen orchideeën.

Op veilige afstand van het met een baldakijn getooide stadhuis hield de politie een grote schare belangstellenden op een afstand, toen de president door de burgemeester werd begroet. De president was evenwel zo enthousiast over de geestdrift van de Utrechtse burgerij, dat hij langs de omheining liep en jong en oud begroette. Een politie-agent kreeg een vriendelijk schouderklopje.

Dadendrift

De president zeide in zijn dankwoord zeer geïmponeerd te zijn door de dadendrift van het Nederlandse volk. Hij herinnerde aan de wonden van de laatste wereldoorlog. „De jongste watersnoodramp bent u materieel te boven gekomen en dit dwingt de bewondering van alle naties af."

Vervolgens bood het gemeentebestuur een lunch aan.

Later werd het Spaans, Portugees en Ibero-Amerikaans Instituut bezocht, waarbij de directeur, prof. dr C. F. A. van Dam, bij ontstentenis van de voorzitter, Z.K.H. prins Bernhard, als gastheer optrad. Prof. Van Dam noemde het instituut ook het huis van de president van Costa Rica, aangezien dit instituut volgens hem er een eer in stelt het huis te zijn van alle Spanjaarden en hispano-americanos, Portugezen en Brazilianen, die in Nederland vertoeven. Hij uitte vooral zijn vreugde, dat vandaag voor het eerst een staatshoofd het instituut bezoekt. Costa Rica en Nederland verschillen in vele opzichten, maar beide landen lijken op elkaar hierin, dat zij klein zijn in oppervlak. Vandaar dat Nederland althans over het algemeen het monumentale aspekt ontbreekt, dat de karaktertrek pleegt te zijn van grote volken. De universitaire instituten in Nederland zijn niet ondergebracht in pompeuze gebouwen. Integendeel, wij ontvangen u vanmiddag in een huis, waar men alle luxe zal missen, maar waar niet ontbreekt een oprechte belangstelling voor Spaans-sprekende landen en meer in het bijzonder voor de aanwezige kulturele waarden, die Spanje en Spaans Amerika, Portugal en Brazilië vertegenwoordigen, en waar men onvermoeid werkt om aandacht te vestigen, waar het Spaans en Portugees de voertaal zijn.

Tenslotte bezocht de president het Nederlands opleidingsinstituut voor het buitenland op kasteel Nijenrode te Breukelen. Namens het instituut bood de rektor, de heer Postma, een beurs aan voor een student uit Costa Rica, die op Nijenrode mag komen studeren.

Aan het diner, dat H.M. de Koningin 's avonds in de troonzaal van het paleis op de Dam aanbood, zat ook H.K.H. prinses Beatrix aan. Er waren verder 46 gasten aanwezig, onder wie enkele leden van de ministerraad alsmede enige burgerlijke en militaire autoriteiten.

„MAASDAM" opent touristen-seizoen

Willemstad. — Het ss Maasdam van de Holland Amerika Lijn, dat op woensdag 17 oktober a.s. van 7 v.m. tot 4 uur n.m. Curaçao zal bezoeken, vertrekt op 10 oktober a.s. met 550 passagiers aan boord uit New York. Deze drukke dag is de eerste van de ruim 50 drukke toeristendagen, die Curaçao deze herfst-, winter- en voorjaarseizoens zal meemaken.

De route, die de Maasdam zal varen is: New York — St. Thomas — La Guaira — CURACAO — Port au Prince — New York.

„Zuiderkruis" maandag te Willemstad

Willemstad. — Maandag as., rond half zes 's morgens, wordt in de haven van Willemstad wederom het emigrantenschip de „Zuiderkruis", op weg van Nederland naar Australië en Nieuw-Zeeland, verwacht met een groot aantal emigranten aan boord. Het schip zal de reis dezelfde dag, vermoedelijk omstreeks vijf uur in de namiddag voortzetten.

De K.N.S.M. verzoekt hen, die daartoe in de gelegenheid zijn, met auto's passagiers af te halen voor een rondrit over het eiland, opdat zij, die het Nederlandse grondgebied wellicht voor goed gaan verlaten, op hun verdere reis prettige indrukken van Curaçao kunnen meenemen.

Makelaar LAWAETZ verkoopt gronden op Sint Maarten in de Verenigde Staten

Willemstad. — Erik Lawaetz, een bekende makelaar in onroerende goederen met hoofdkantoor op St. Croix (U.S. Virgin Islands), heeft reeds vorig jaar zowel op het Franse als op het Nederlandse gedeelte van St. Maarten gronden gekocht (de zgn. Lowlands nabij het Juliana Vliegveld). Momenteel is aldaar een aannemer voor hem bezig met bulldozers wegen aan te leggen en verschillende kavelingen uit te zetten.

De heer Lawaetz zelf heeft kortgeleden met zijn vrouw een tijdelijk kantoor opgezet in het Roosevelt Hotel in New York, waar hij zijn kavelingen aan de man- tracht te brengen. Hij heeft reeds 5000 speciaal gedrukte brochures met plattegrond aan mensen in de Ver. Staten gezonden, die eventueel in grondaankoop voor het bouwen van bungalows of hotels geïnteresseerd zijn.

Van de heer L. F. Bouman, Vertegenwoordiger van het Centraal Toeristen Comité in New York, krijgt hij volledige medewerking. Er werd hem o.a. 800 nieuwe folders over Bovenwinden voor zijn campagne afgestaan, terwijl aan hem ook een 10 minuten film van St. Maarten geleend werd, die hij op speciale avonden zal vertonen met kleurenplaatjes uit zijn collectie van meer dan 100 slides.

In de New York Times van 30 sept. verscheen een lang persbericht over de Lawaetz-plannen, welk artikel op zichzelf een goede advertentie voor het eiland en het Little Bay Hotel was.

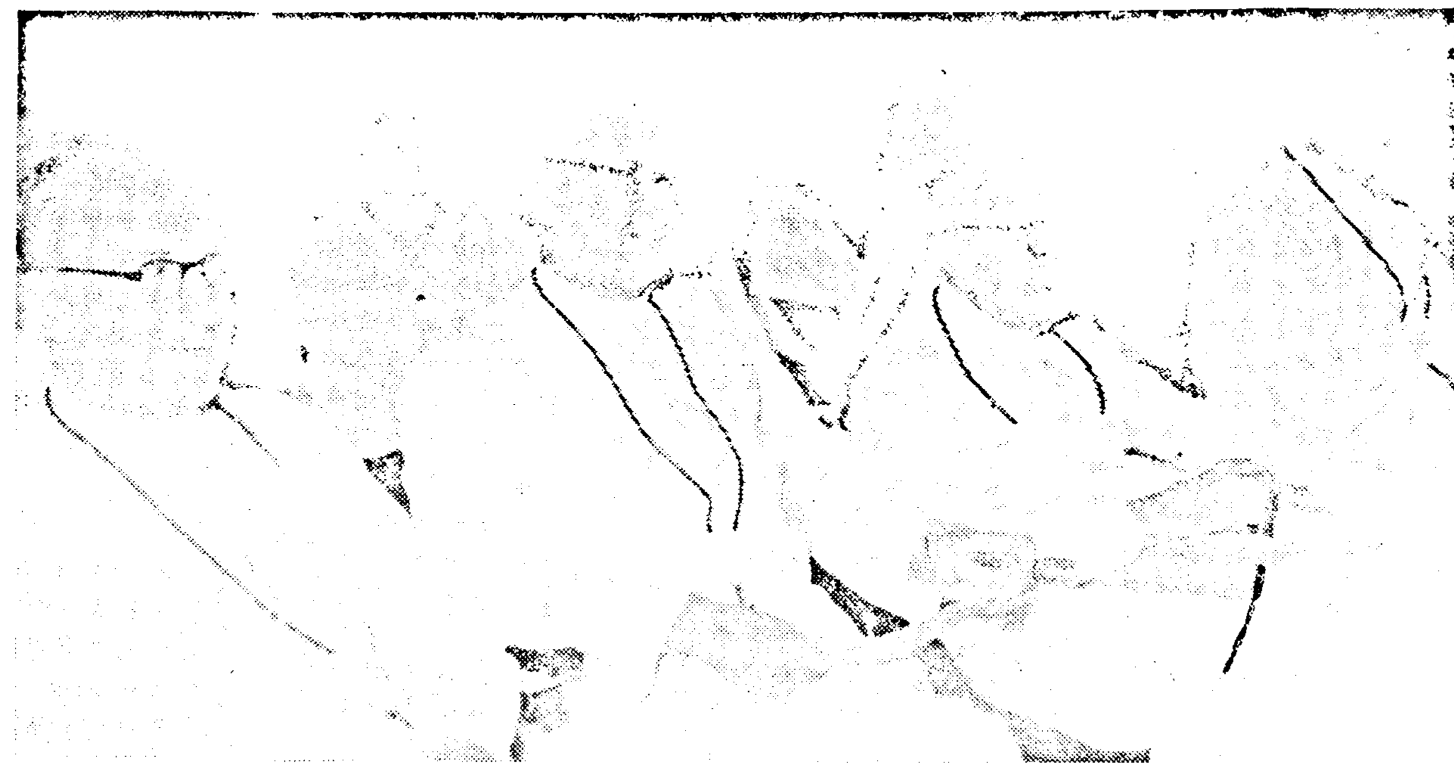
De betrokken kavelingen van de heer Lawaetz worden voor $ 2000.— tot $ 3.000.— per stuk verkocht. De grootte van elke kaveling is ongeveer één hectare en het verschil in prijs duidt de ligging der kavelingen aan (aan of nabij een mooi strand). Er zijn volgens het plan 176 kavelingen.

Dronkeman wilde pootjesbaden in Waaigat

Willemstad. — Een manspersoon, die gisteren te diep in het glaasje had gekeken, is door een chauffeur uit het Waaigat gehaald en naar de Politiewacht overgebracht. De bestuurder verklaarde, dat hij de dronkeman tot aan zijn knieën in het zilte nat van het Waaigat had waargenomen en dat dit hem niet pluis voorkwam. Reden waarom hij de man op het droge haalde.

Hier is het conjunto „Los Principes", dat de „ouverture" vormde van de feestavond, die gisteren ter gelegenheid van het Zilveren Kloosterfeest van frater Theoduul in het Radulphus College gehouden werd.

Een glunderende frater Theoduul (tweede van links) op de feestavond, die gisteren in de tekenzaal van het Radulphus College te zijner ere gegeven werd. Geheel links frater Walfried, wnd missie-overste. Rechts: frater Radulphus.

Grootse hulde van fr. Theoduul op het Radulphus College

PLECHTIGE H. Mis, receptie en waarlijk grootse feestavond

Willemstad. — Frater Theoduul, taalleraar van het Radulphus College, is gisteren ter gelegenheid van zijn zilveren kloosterfeest op grootse wijze gehuldigd. Een hele dag lang is hij het middenpunt geweest van de dankbare huldebetuigingen van zijn confraters, zijn medeleraren en zijn leerlingen. En eerst tegen het middernachtelijk uur gisteravond was het feest geëindigd, dat weer eens duidelijk bewezen heeft, hoe groot de genegenheid is, die de gemeenschap van het Radulphus College Frater Theoduul toedraagt.

Des ochtends droeg de moderator van de school, Pater Marcolinus van Moorsel O.P., in de tot kapel omgetoverde tekenzaal een Plechtige H. Mis tot intentie van de ouders van de jubilaris op. De jongens zelf zongen de tweestemmige Missa in honorem S. Gregorii van P. Griesbacher.

Na een gezamenlijk ontbijt volgde de plechtige receptie, waarop directeur frater Gualbert, Moderator pater van Moorsel, de heer Kok van de Onderwijsinspectie, de heer Martina, de heer Jansen namens de leraren en Roland Labega namens de leerlingen de jubilaris lof toezwaaiden, en feestgeschenken in de vorm van fotografische benodigdheden werden aangeboden.

Des avonds was de tekenzaal in een theater gemetamorphoseerd. Leerlingen en leraren ontpopten zich als pur sang acteurs, declamatoren en musici. Het was wel buitengewoon verrassend, dat nog voor het doek openging, de in Nederland studerende oud-leerlingen acte de présence gaven in de vorm van een fraai bloemstuk voor de jubilaris. Een geste, die behalve een hulde voor de oud lraar tevens het voortbestaan van de band tussen Radulphus College en hen die afgezwaaid zijn, demonstreerde.

Het programma was werkelijk een fraaie kaleidoscoop van goed gebrachte acteerskunst. En in dit opzicht deden de leerlingen voor de leraren niet onder, alhoewel deze laatsten toonden zich op de planken te kunnen bewegen alsof het hun dagelijkse werk was! Wij zouden een fout begaan wanneer wij namen gingen noemen, ook al omdat men kon zeggen, dat het hele college aan deze fantastisch goede toneelshow deelnam om op deze wijze dit hartverkwikkende feest van frater Theoduul mede tot een succes maken. De aankleding van het toneel, de costumering, de regie van frater Serapion, en speciaal de wijze waarop de talloze bijzondere aardige travestierollen werden gebracht, gaven deze avond cachet, zoals het gehele feest cachet had. Laat ons na onze lof voor de tonelisten, ook vooral ook Cunda el Mago niet vergeten, die ongelofelijke prestaties verrichtte en zowaar ook zijn nederlands nog niet vergeten was! En Stanly Cratz, die de volle zaal in de ban van zijn declamatorische ta- conjunto's en trio's, die de intermezzi lenten hield. En last but not least de vulden met opwekkende muziek.

De avond, die om 7 uur begon, liep eerst tegen ruim half 12 ten einde. En daaraan alleen kan men opmaken, dat het Radulphuscollege er werk van had gemaakt. Voor frater Theoduul een onvergetelijke dag, waaraan hij nog lang met genoegen zal terugdenken.

Amerikaanse dagbladkritiek op Dulles' „Kolonialisme"

New York. — Twee invloedrijke Amerikaanse dagbladen leverden donderdag scherpe kritiek op minister Dulles wegens diens opmerkingen over het Suezgeschil en het „kolonialisme" op zijn persconferentie van jongstleden dinsdag. De „New York Times" schreef: „Het probleem van het Suezkanaal is verward genoeg om de verwarring nog erger te maken door ondoordachte uitlatingen van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken. Waar nu behoefte aan is, is enige helderheid".

De „Washington Post" zei, dat Dulles „de verkeerde manier koos om zich uit een dillema te werken, waarin hij zich dinsdag strikte door zijn opmerkingen, waarbij hij de Suezkwestie in verband bracht met het kolonialisme".

Geneve. — Volgens een artikel in het economisch bulletin voor Europa van de economische commissie voor Europa (E.C.E.) der Verenigde Naties schijnt een verdere toeneming van de handel tussen oost- en west Europa in het komende jaar waarschijnlijk te zijn.

VENEZOLAANSE 5 Y 6

Wat zal het miljonairsspel ons a.s. zondag brengen?

Nu schijnbaar de favorieten de krantenmensen een betere kans geven door „hun woord te houden" en te winnen, hopen wij deze week ook enkele goede aanbevelingen te kunnen doen. Allereerst treffen wij in de eerste race van de Cinco y Seis het paard DJERO aan, dat bijna als „fija" beschouwd kan worden. Djero heeft onlangs aan een 2000 meter-race deel genomen en kwam toen als nummer negen binnen. De afstand is ditmaal veel korter, nl. 1400 meter en dit komt voor dit exemplaar, dat gewend is aan slechts 1200 meter, natuurlijk veel beter uit. De grootste vijand van Djero in deze race is ongetwijfeld BOMBON. Dit paard is van serie verlaagd en maakt hierdoor dus goede kansen.

VIVIANI zal in de tweede race onze „linea" moeten verdedigen. Het betreft hier een 1400-meter-race tussen slechts 6 paarden. Viviani heeft haar laatste twee races op de 1800 en 1600 meter gewonnen en zou dus hier ook moeten winnen, ofschoon het 58 kilos meeneemt. Viviani wordt als een van de beste Venezolaanse paarden beschouwd.

BARRIENTOS, TLALOC, FUJIYAMA en **TRES PELOS** is onze combinatie voor de derde race. Fujiyama stelde de vorige week iets teleur, toen het na een race van 1800 meter als nummer 7 binnen kwam. Wij hopen echter, dat dit exemplaar onze deze week niet in de steek zal laten. Vijanden van Fujiyama in deze race zijn: Barrientos en Tres Pelos, terwijl Tlaloc een grote „batacazo" kan worden, indien het als nummer één over de eindstreep gaat. De eigenaren van Fujiyama hebben voor deze race de beste jockey, Juan Eduardo Cruz, gekontrakteerd en Fujiyama is hierdoor een grote favoriet geworden. Het is echter niet aan te bevelen om dit paard zonder enige versterking alleen op een formulier in. te vullen.

De „quarta valida" schijnt de moeilijkste te zijn. Hier bestaat er veel verschil van mening over de paarden met de beste kansen. Onze keuze is in de eerste plaats **VASCO RIENDO**, dat twee zeer goede races achter de rug heeft, terwijl **POTOSI** het in haar laatste drie races niet slechter heeft gedaan dan nummer twee. Potosi maakt deel uit van Llave Nueve. **FORRAJERO** en **IMPRESIONANTE** zijn twee andere, die ook goede kansen hebben.

LEONES, BALFOUR en **SESEN** is de combinatie voor de „quinta valida". Hoe men het ook bekijkt, maken deze drie de beste kansen, terwijl **PASATIEMPO** voor een verrassing kan zorgen. **TAPATIO** van Llave Ocho heeft ook zekere kansen.

FINANCISTA, bereden door jockey Gustavo Avila, met slechts 47 kilos, is te gevaarlijk om weggelaten te worden. Men moet dus Financista combineren met enkele andere. Wij kozen **CALIOPE** en **MELCHOR**. Men moet echter oppassen voor **ZORKA**, dat met slechts 48 kilos, ook zal proberen deze laatste strijd van de middag te winnen. Wij wensen u thans het beste....

Onze cuadros:

DJERO BOMBOM	2
VIVIANI	1
BARRIENTOS TLALOC FUJIYAMA	3
VASCO RIENDO MOUNTBATTEN LLAVE NUEVE	3
LEONES BALFOUR SESEN	3
CALIOPE FINANCISTA	2
	108

DJERO RIO BLANCO	2
VIVIANI	1
BARRIENTOS FUJIYAMA TRES PELOS	3
VASCO RIENDO	
FORRAJERO	2
PASATIEMPO	
LEONES	2
MELCHOR CALIOPE	2
	48

DJERO	1
VIVIANI	1
FUJIYAMA	
AL-KAMIL	2
VASCO RIENDO	
LLAVE NUEVE	2
LEONES	
SESEN	2
CALIOPE FINANCISTA	2
	16

Het B.L.O. in de waagschaal

Wij hebben met belangstelling de Toelichting op het ontwerp der eilandsbegroting voor het dienstjaar 1957 gelezen. Er zijn daar passages bij, die zeer pijnlijk aandoen. Zo'n passage is die over de nijverheidsscholen en het B.L.O. Over deze beide onderwerpen staat in de Toelichting het volgende te lezen:

> In verband met de mededelingen door het Bestuurscollege zullen de credieten welke op de begrotingen 1955 en 1956 ten behoeve van de bouw van Nijverheidsscholen voor meisjes paraisseren, worden afgevoerd, althans niet naar een volgende dienst worden overgebracht. De gelden welke hierdoor vrijkomen zullen voor de dekking van een deel van het nadelig slot van de begroting 1957 worden aangewend. Het Bestuurscollege betreurt het ten zeerste dat het gebrek aan middelen het nemen van een stap als deze noodzakelijk maakt en dat vooralsnog met een P.M. raming op de begroting moet worden volstaan.

> Ook ten aanzien van het buitengewoon lager onderwijs heeft het Bestuurscollege gemeend, daartoe genoodzaakt, door de begrotingspositie, zijn standpunt te moeten wijzigen in die zin, dat dit onderwijs bij het lager onderwijs zal blijven ondergebracht. Door in de toekomst voor zover nodig bij reeds bestaande lagere scholen ruimte beschikbaar te stellen zal kunnen worden bereikt dat dit onderwijs met minder kosten dan aanvankelijk gedacht werd kan worden gegeven.

Als er geen geld is, moeten de voorzieningen naar hun belangrijkheid tegen elkaar afgewogen worden. Wat het zwaarst is, moet het zwaarst wegen. Maar wat is zwaar en wat is minder zwaar? Voor de beantwoording van deze vraag zijn er geen objectieve normen. Men kan zich vergissen. Soit! Dat is menselijk.

Maar in geen geval moet men zijn toevlucht nemen tot oplossingen, die ons verder van huis voeren.

Het bestuurscollege heeft gemeend ten aanzien van het B.L.O., dat dit onderwijs bij het lager onderwijs zal blijven ondergebracht.

Deze zin is enigszins duister.

Het buitengewoon **lager** onderwijs is natuurlijk **lager** onderwijs. De naam zegt het. Het lager onderwijs wordt verdeeld in:

a) gewoon lager onderwijs (GLO)
b) uitgebreid lager onderwijs (ULO)
c meer uitgebreid lager onderwijs (MULO) en
d) buitengewoon lager onderwijs (BLO)

Als iemand zou zeggen: Ons Mulo blijft ondergebracht bij het lager onderwijs, dan is de reactie bij de hoorder: dat is nogal wiedes. In de veronderstelling altijd, dat wij Mulo hebben en behouden!

Zou de spreker echter bedoelen, dat wij het Mulo afschaffen en na wat gejongleer met het **GLO** zeggen, dat het Mulo ondergebracht is bij het **GLO** zonder daarbij te letten op wat het Mulo eist in verband met het leerplan, de leerstof, de bezetting met leerkrachten, de leertijd, dan zou men er glad naast zijn. Dit zou een poging zijn om zich zelf te bedotten, of om anderen in het ootje te nemen. Het **Mulo** is nu eenmaal geen **GLO**. Het heeft zijn eigen eisen, zijn eigen doelstelling.

Zo zijn ook het BLO en het GLO geheel verschillend. Let maar even op de definitie die onze wet geeft van het BLO:

> Het buitengewoon lager onderwijs is bestemd voor kinderen, die wegens ziels- en lichaamsgbreken of uit maatschappelijke oorzaak niet in staat zijn geregeld en met vrucht het gewoon onderwijs te volgen of wier gedrag het noodzakelijk maakt hen buitengewoon onderwijs te geven.

Het BLO is voor kinderen, niet in staat om het GLO geregeld en met vrucht te dragen. Het BLO heeft andere eisen dan het GLO, voor wat betreft toepassing van het klassikaal stelsel, de klassegrootte (aantal leerlingen per klas), de lesduur, het aantal lesuren, de leermiddelen, de leerkrachten. Als men aan deze eisen tegemoet wil komen, zien wij niet, hoe men door bijbouw van een klas voor BLO aan iedere bestaande school dat onderwijs goedkoper maakt. Integendeel, het is ontegenzeglijk dat het onderwijs niet goedkoper maar wel slechter wordt.

Niet goedkoper, tenzij men er klassen gaat vormen van veertig tot vijftig leerlingen, terwijl het BLO eist een klasse-grootte van hoogstens twintig leerlingen. Niet goedkoper, tenzij men geen geld er voor over heeft de door dit onderwijs geëigende leermiddelen aan te schaffen. Niet goedkoper, tenzij men genoegen neemt met leerkrachten voor het GLO, die noch bevoegd, noch geschikt zijn voor dit zeer speciaal onderwijs.

Slechter, omdat de leiding gaat berusten bij het hoofd ener GLO-school, die niet de bevoegdheden heeft die onze wet eist om aan het hoofd van

(Vervolg naar kol. 6)

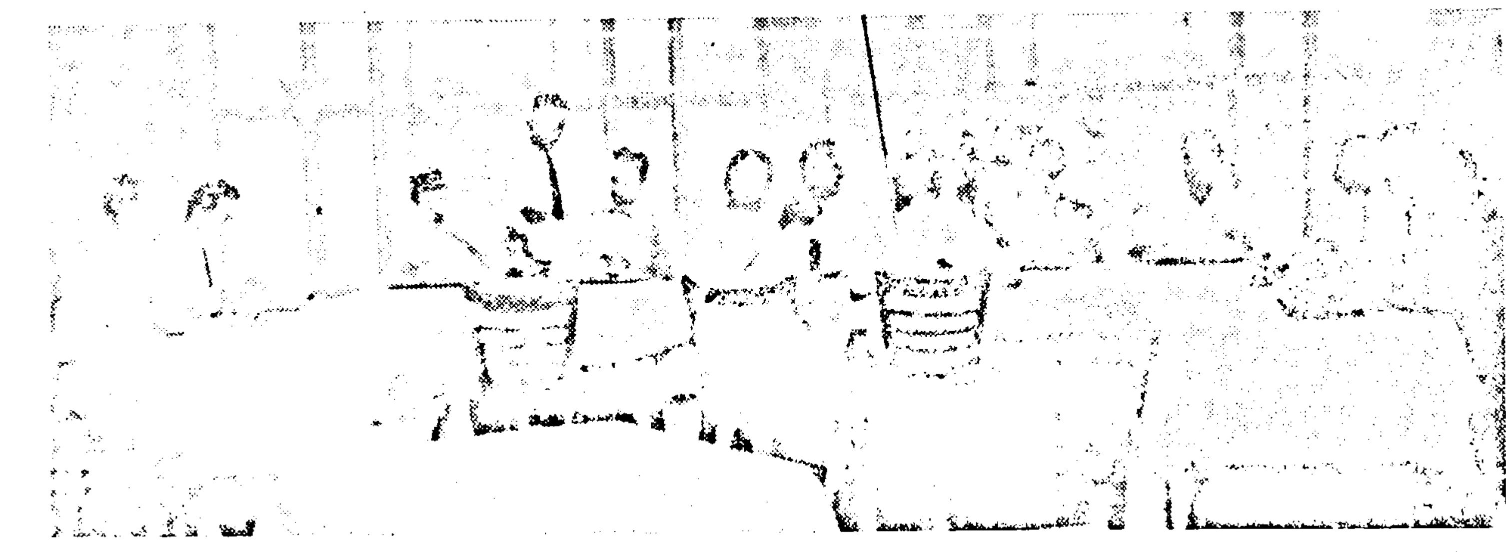
(Vervolg van kol. 7)

lichten met de eisen omtrent klassegrootte, leermiddelen, bevoegdheden van leerkrachten. Geen geld, geen Zwitser. Dat geldt ook hier. Goedkoop is ook hier duurkoop, als men let op de gevolgen voor de maatschappij op de lange duur. Slechter, voornamelijk ook, omdat op de aangehechte klas de stempel komt te drukken van „de klas voor dommerikken"; omdat bij de omgang met andere leerlingen der school, zowel op school als op weg daarheen deze zwakke leerlingen het telkens te horen krijgen, dat zij dom, minderwaardig zijn. De voorgestelde oplossing voldoet niet aan minimaal te stellen psychologische en opvoedkundige eisen. Bij klassikaal onderwijs moeten de leerlingen in iedere klas zoveel mogelijk van gelijke ontwikkeling zijn.

Heeft men een BLO-school met een behoorlijk aantal leerlingen, dan kan aan deze eis voldaan worden. Bij de voorgestelde oplossing wordt van ieder rayon, waaruit de kinderen ener GLO-school komen, de BLO-klantjes, ongeacht de graad van zwakzinnigheid in dezelfde klas bijeengebracht. Dit is geen oplossing, maar een middel erger dan de kwaal. Het is onbegrijpelijk, dat het bestuurscollege met zo'n oplossing durft aan te komen. Zeker is het, dat bij het overwegen van deze maatregel geen onderwijsdeskundige is geraadpleegd of ten minste niet naar diens raad geluisterd.

Laat de stand van de geldmiddelen van het eilandgebied geen verdere uitbreiding van deze tak van het algemeen vormend lager onderwijs toe, dan kan deze uitbreiding uitgesteld worden. Onze wettelijke regelingen voorzien hierin. Zie art. 140, lid 4, van de Staatsregeling, art. 37 lid 4, en art. 84B, lid 5 van de Onderwijsverordening 1935. Men behoeft heus niet tot extrarogante maatregelen zijn toevlucht te nemen. Men late het kleine beetje dat van deze tak van onderwijs bij ons bestaat intact, tot betere tijden aanbreken, maar men plege geen afbraak.

een BLO-school te staan; slechter, omdat men voor de goedkoop de hand wil

Les met proeflunch voor het K.L.M.-kabinepersoneel — ditmaal versterkt met een aantal journalisten — in het restaurant van de Dr Albert Plesman Luchthaven.

Een luchtmaaltijd is geen eenvoudige zaak

K.L.M.-cabinepersoneel besprak het „wintermenu"

Plesman Luchthaven. — Er is de K.L.M. niet alleen veel aangelegen om haar passagiers veilig op de plaats van bestemming te brengen. Het is voor haar ook belangrijk, dat de luchtreiziger zich in de machine prettig en thuis gevoelt. Dit valt dan voor een zeer belangrijk deel onder de zorgen van het kabinepersoneel, dat mede, dank zij een goede opleiding tot dit werk, het met een zeker gemak verricht.

Het Westindisch Bedrijf van de KLM heeft momenteel 24 mensen kabinepersoneel in dienst, van wie zeven dames. Zij bemannen dus uitsluitend de PJ-toestellen. Gisteren smaakten we het genoegen een van de wekelijkse lessen aan deze mensen te mogen bijwonen, die ditmaal was uitgebreid met een proeflunch.

Wanneer men nu aan boord zit van een der KLM-vliegtuigen en zijn maaltijd geserveerd krijgt, nuttigt men die over het algemeen zonder er aan te denken, welke specifieke moeilijkheden zich voordoen bij het klaarmaken van een maaltijd aan boord van een vliegtuig met zijn toch nog altijd zeer beperkte pantry-ruimte. Zondag as. wordt het zogenaamde „wintermenu" weer ingevoerd en dit menu is gistermiddag door de deskundigen uitvoerig besproken onder leiding van de chef-kabinepersoneel, de heer R. L. van Woerkom. De aanwezige stewardessen waren de dames W. L. v.d. Tuuk en J. Nieuwenhuis en de stewards waren de heren W. v.d. Brank, B. Broeren, A. Vermaas, W. Lobato en A. Joon.

Het gaat er de KLM niet alleen om zijn passagiers tijdens de langere vluchten een maaltijd voor te zetten, nee, die maaltijd moet tevens uitstekend zijn en aan alle te stellen eisen voldoen.

Zo kon men de vraag gesteld horen, of de opgediende soep inderdaad datgene was, dat men aan boord moest brengen. Is de houdbaarheid goed? Valt zij bij de passagiers in de smaak? En zo werd dan het voor en tegen van elk onderdeel van de maaltijd besproken en als gevolg daarvan werd hier en daar in dit „schema" een kleine wijziging aangebracht, waardoor het leven van de passagier weer zal worden veraangenaamd.

Wijziging aanvangsuur filmvoorstelling Roxy

Willemstad. — Men deelt ons mede, dat de zondagmiddag voorstelling van Roxy theater voortaan om 4 uur begint i.p.v. 4.30 uur.

Hersengymnastiek

Willemstad. — De hersengymnastiekwedstrijd, uitgeschreven door de jongemannenvereniging „Spes Patriae", ging donderdagavond tussen een ploeg van Transvaal en een van Athene, die uitgezonden werd door de kulturele zender van Radio Hoyer. De belangstelling was enorm.

Tot het einde van de individuele vragen was de stand 17—14 voor Transvaal. Geen van beide ploegen kende het antwoord van de groepsvraag, waardoor de stand onveranderd bleef en Transvaal won met 17—14. De vragenstellers waren de heren Boetius en Jong-Loi, arbiter de heer Vijber en „Mieke" was mevr. Slengard. De stand is nu bij het einde 2 punten voor alle ploegen, nl. Athene, Spes Patriae en Transvaal.

Heropvoering „Ay cosita linda"

Willemstad. — Dinsdag 23 oktober a.s. zal er in het Roxy-theater een heropvoering plaats hebben van de varieté show van de Zwaan-vereniging: „Ay cosita linda".

Vliegtuigbewegingen

Het KLM-vliegtuig, dat de 3e uit Curaçao naar Nederland vertrok, arriveerde daar de 5e om 8.50 uur plaatselijke tijd.

CATHERINE CARTER goede roman uit de toneelwereld

(Van een correspondent in Nederland)

Bij de Zuidhollandse uitgeversmaatschappij te Den Haag, is een boek verschenen dat „Catherine Carter" heet. Dat is de naam van een jonge toneelspeelster, die in dit boek van Pamela Hansford Johnson aan het toneel komt en daar carrière maakt. Deze carrière is de aanleiding dat wij worden geïntroduceerd in de wereld van het toneel. Wij horen, hoe een toneelstuk tot stand komt, en hoe de toneelspelers er over oordelen als het eenmaal geschreven is. De toneelspelers zij zeer afhankelijk van de smaak die het publiek in een bepaalde periode aan de dag legt.

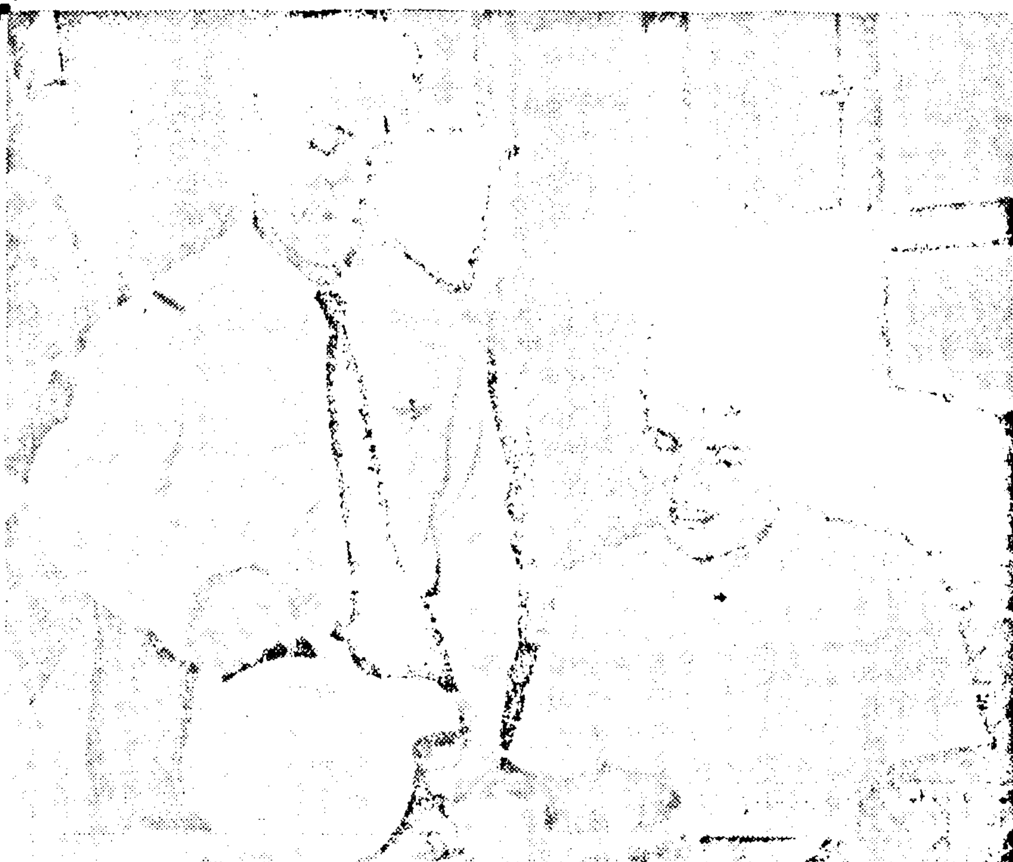
In dit boek wordt ons verteld hoe Catherine Carter tot toneelspeelster wordt opgeleid, in deze kring van kundige en hardwerkende mensen, die wel weten dat het toneel een veeleisende werkgeefster is. Wij horen van de kleine jaloeziën en de grote ambities onder deze mensen. Wij horen hoe een rastoneelspeler als Peverel, tegelijk een buitengewoon ijdel mens is. Hij is de leider van deze groep en hij wordt de man van Catherine, zij het na een mislukt huwelijk van Catherine met een ander. Maar deze matrimoniale narigheid wordt nergens stotend beschreven. Peverel is de man die Catherine groot maakt.

Met psychologisch inzicht wordt het allemaal geschreven, en de auteur heeft haar warme belangstelling voor wat eigenlijk niet tot de toneelwereld behoort, zoals voor de heerszuchtige moeder van Catherine, die zo maar op haar eentje gaat applaudiseren. Evenеens voor de oom van Catherine, die zijn nicht bewondert, en voor haar het vuur uit de sloffen loopt. De schrijfster heeft ook belangstelling voor het feit - en dat doet ons deugd - dat Catherine niet te groot of te begaafd is om thuis te blijven, hoe burgerlijk de verhoudingen daar ook mogen zijn. Ook de hele geschiedenis van de liefde wordt met inzicht geschreven. Catherine heeft haar bedenkingen en haar moeilijkheden, niet zoals een vrouw van tegenwoordig ze heeft, maar zoals dat in de negentiende eeuw kon. Ook voor de kleinere hebbelijkheidjes van „grote mensen" heeft de schrijfster belangstelling. Van de begaafde Catherine beschrijft zij ons hoe zij [illegible]aam opklimt en zeldzaam veel a[illegible]ingen te verduren krijgt.

Maar de man Willy is toch wel een goede mentor, die haar helpt om het allemaal te verdragen. Dit is in dit boek een verblijdende noot, dat het schrijft over de goede kameraadschap van de collega's.

Alles bij elkaar genomen kunnen wij niet anders dan dit boek een goede recensie geven. Het speelt echter helemaal in de vorige eeuw en het is geenszins volmaakt. Er zijn wel niet veel slakken om zout op te leggen, maar het boek heeft weinig hoogte of dieptepunten.

Het verhaal kabbelt vele bladzijden voort. Het zegt interessante dingen over wat in de toneelwereld gebeurt. Het geeft belangstelling aan het verdelen van de rollen, hetgeen voor de mensen van het toneel buitengewoon belangrijk moet zijn. Maar het heeft duidelijk een mentaliteit die nog geen oorlogen kent. Het is allemaal wat goedig en tam. Maar nog eens: wij kunnen weinig verkeerds zeggen, van dit onderhoudende boek.

Mej. J. Nieuwenhuis was woensdag precies een jaar als stewardes in dienst van het Westindisch Bedrijf der K.L.M. achter het welgevulde tablet met het „wintermenu". Zij wordt bediend door haar collega, de heer W. Lobato.

Rembrandttentoonstelling 14 dagen in Kransgebouw

Willemstad. - Vanaf vandaag tot en met 18 oktober a.s. - gedurende precies 14 dagen dus - wordt in het Kransgebouw een tentoonstelling gehouden van tekeningen van de 17e eeuwse Nederlandse kunstschilder, tekenaar en etser Rembrandt.

Er zullen 114 reprodukties worden tentoongesteld. De expositie wordt georganiseerd door het Curturеel Centrum Curacao in samenwerking met de Stichting Culturele Samenwerking - STICUSA - welke laatste ook de eigenaresse van de reproducties is. Van de tentoongestelde werken is een zeer goede en uitgebreide catalogus samengesteld, die slechts weinig vragen van de bewonderaars onbeantwoord zal laten.

Het ligt niet op onze weg om van deze expositie een recensie te brengen, omdat de werken van Rembrandt reeds zovele jaren geleden en telkens weer besproken worden door deskundigen.

De werken van de grootste der Nederlandse schilders mogen trouwens bekend genoeg verondersteld worden.

De tentoonstelling is geopend dagelijks van 4 to 6 en van 8 tot 10 uur en op zondagen van 10 tot 12 en van 4 tot 10 uur. De toegangsprijs bedraagt f.0.25 per persoon, doch kinderen hebben gratis toegang. Wel heeft het C.C.C. de schoolhoofden verzocht hun leerling in groepsverband te laten bezoeken.

DE EILANDSBEGROTING VOOR 1957

Maatregelen ter verbetering van ingang Sint-Annabaai

Willemstad. — Zoals Uw Raad bekend is, werd naar aanleiding van moeilijkheden, die somtijds gedurende perioden van sterke westgaande stroom door schepen worden ondervonden bij het binnenlopen van de Sint Annabaai, in opdracht van het Bestuurscollege nagegaan in hoeverre het binnenvaren van de haven van Willemstad vergemakkelijkt zou kunnen worden, zo is te lezen in de toelichting op de Curaçaose Eilandsbegroting voor 1956. Door het Waterloopkundig Laboratorium te Delft werden in samenwerking met ir J. B. Schijf, hoofdingenieur van Bijzondere Diensten van de Rijkswaterstaat, proeven genomen met behulp van een model van onze haven, dat op het terrein van bovengenoemd laboratorium in de Noordoostpolder werd gebouwd. Deze proeven, welke in de loop der jaren 1954 en 1955 plaats vonden, werden in een voorlopig rapport behandeld, waarna een definitief rapport met conclusies het Bestuurscollege heeft bereikt. De op grond van de genomen proeven aanbevolen maatregelen bestaan uit:

a) de aanleg van een dam op het oostelijk rif;

b) het wegbaggeren van een deel van het westelijk rif, gepaard met het aangeven van de grens van het vaarwater door een boei en het verplaatsen van de geleidelijn;

c) het verwijden en verdiepen van het nauwe profiel tussen de havenlichten;

d) het opstellen van een registrerende stroommeter (hetgeen inmiddels reeds voorlopig is aangebracht);

e) hetverwijderen van de kabels uit de omgeving van de havenlichten en de Koningin Emmabrug;

f) het verder naar binnen verleggen van de brug, dan wel het inkorten van het Otrabanda-hoofd gepaard met het aanbrengen van een verende beschermingsconstructie voor de beide landhoofden.

De maatregelen onder e en f worden aanbevolen op grond van het feit, dat door het treffen van de maatregelen genoemd sub a tot en met d de kans op uit het roer lopen weliswaar aanzienlijk zou worden verminderd, doch niet geheel zou worden uitgesloten. Het Bestuurscollege heeft na ampele overweging en na gepleegd overleg met de fraktieleiders van Uw Raad gemeend te moeten besluiten vooralsnog van de bouw van een strekdam, welke een projekt op zichzelf is, af te zien en over te gaan tot uitvoering van de projekten vervat in de aanbevelingen b, c en d.

Het ligt in de bedoeling om in aansluiting hierop het in Nederland gebouwd model aan de nieuwe situatie aan te passen, teneinde middels verdere proeven en vergelijkingen met de alhier alsdan opgedane ervaringen de eventuele noodzaak van een strekdam nauwkeuriger te kunnen beoordelen. Het voordeel verkregen met het wegbaggeren aan de westkant bestaat uit het scheppen van een groter gemak voor schepen om de haven vanuit westelijke richting binnen te varen. Hierbij vaart het schip enigszins tegen de stroom in op de lichtboei aan. Uit de vaarproeven in het model is gebleken, dat hoewel het binnenvaren volgens dit systeem de moeilijkheden niet opheft, deze toch wel aanzienlijk worden verminderd.

Voor wat betreft de credieten waaruit de kosten voortvloeiende uit het een en ander kunnen worden bestreden, moge verwezen worden naar volgnummer 6122 van de kapitaaldienst van de begroting voor het dienstjaar 1955 ten bedrage van ƒ 1.000.000,—. Dat deel van dit krediet nodig voor de betrokken werken, zal voorlopig naar de begroting voor het dienstjaar 1956 worden overgebracht. Het restant ad ƒ 490.000,— zal, zoals op pagina 6 van deze beschouwingen door het Bestuurscollege is voorgesteld, aangewend worden om een deel van het nadelig slot van de dienst 1957 te dekken.

Luchthaven

Op het ogenblik worden op de luchthaven grote werken uitgevoerd, namelijk de vernieuwing en uitbreiding van het parkeerplatform, de verlenging van de startbaan met 400 meter en de vernieuwing van een gedeelte van de rolbaan en van de afrastering. Daar deze werken eind 1957 gereed zullen komen wil het Bestuurscollege de verdere verlenging van de startbaan eerst op de begroting voor het jaar 1958 voorstellen. Teneinde evenwel de urgentie daarvan aan te geven is op de begroting voor 1957 de post „Verlenging van de startbaan met ± 370 meter", P.M. opgenomen.

Voor de verbouwing en herindeling van het stationsgebouw wordt voorlopig een krediet van ƒ 100.000,— aangevraagd.

Het Bestuurscollege heeft aan de hand van de opgedane ervaringen moeten vaststellen, dat de huidige indeling van het stationsgebouw onpraktisch is en dringend herziening behoeft. De eisen, die het luchtverkeer heden ten dage aan stationsgebouwen stelt, gaan verre uit boven hetgeen thans door ons geboden wordt. Reeds wordt een nadelige invloed van de ondoelmatige indeling ondervonden bij de handhaving der vertrektijden en het is geenszins denkbeeldig, dat bij toename van het luchtverkeer, de afhandeling van de passagiers en van de bagage dusdanig gestagneerd zal worden, dat handhaving van vliegschema's zo niet praktisch onuitvoerbaar wordt dan toch een ernstig probleem zal opleveren. Het Bestuurscollege acht het dan ook gewenst om door een herziening van de indeling van het stationsgebouw een betere afhandeling van passagiers en bagage te verzekeren. Daarbij zal er tevens naar worden gestreefd om de publieke ruimte en de ruimte voor café restaurant zodanig te doen verbeteren, dat de aantrekkelijkheid van de luchthaven wordt verhoogd.

Lijntelefoon

Bij de opstelling van de begroting voor de Dienst Lijntelefoon is er reeds rekening mede gehouden, dat een gesprekkentarief zal worden ingevoerd, daarbij in het midden latende hoe dit tarief zal zijn samengesteld. Voorts is, nu deze dienst meer in omvang gaat toenemen, een meer doelmatige indeling van de technische dienst geprojekteerd, waarbij behoefte bestaat aan

(Vervolg naar pag. 4)

New York. — Blijkens een recente publikatie van de Verenigde Naties staat Nederland op de zesde plaats van de wereldranglijst van ongeveer zeventig landen voor wat betreft de financiële steun aan de ontwikkeling van de minder ontwikkelde gebieden.

Frankrijk heeft zijn economische politiek omgebogen

Loon- en prijsstop vormt meesterstuk in het beleid

(Van een correspondent in Parijs)

In Frankrijk begint men opnieuw te discussiëren over de toekomst van de franc. Het complex maatregelen dat hier de prijspolitiek vormt, heeft zich aanzienlijk ontwikkeld en wel zodanig, dat de „tegenstroom" zowel van werkgevers als van vakverenigingen niet een onverwacht verschijnsel genoemd mag worden. In bladen van deze kringen, die doorgaans toch wel met een gefundeerde mening voor de dag komen, worden de kansen van de franc ernstig in twijfel getrokken. Zal de strijd om haar bestaan verloren of gewonnen worden? In een van deze bladen komt een artikel voor, getiteld: „Moet men de franc devalueren?" Het is een beschouwing waarin nogal wat dingen gezegd worden die eigenlijk min of meer als gemeenplaatsen bestempeld kunnen worden. Een gedegen conclusie bevat het artikel niet.

Crisisverschijnselen zijn reeds afgenomen

Toch zal iemand die onpartijdig wil zijn, moeten constateren dat de franc op het ogenblik bezig is harder te worden. De regering heeft haar algemene beleidslijn op het economisch-politieke vlak omgebogen en dit betekent zonder twijfel een punt in het voordeel van de franc. Maar men zal eveneens moeten toegeven dat de franc nog steeds niet tot het kamp van de harde valuta gerekend kan worden en dat het nog heel wat zorgen zal kosten eer dit is bereikt.

De politiek van de regering van minister Guy Mollet was er aanvankelijk op gericht de koopkracht van de arbeiders te vergroten. Hiermee moest zij althans een deel van haar aan de socialisten gedane verkiezingsbeloften inlossen. De belastingbetaler werd tot dat doel niet gespaard. Toch heeft Ramadier, de minister van Economische Zaken en Financiën, getoond dat hij er niet voor schroomt het mes te zetten in de veelheid van subsidies en daarvoor in de plaats het beleid meer te richten op steun aan de export, door hiervoor een gunstig klimaat te scheppen met allerlei voorwaarden die minder kostbaar zijn voor de staat en voorts op een liberalisatie van alle invoer waarbij de compenserende grensrechten, zo al niet opgeheven, dan toch gereduceerd zullen worden.

Maar amper had de overheid haar schreden op deze gedeeltelijk nieuwe weg gezet, of er volgde een gevoelige stijging van de kosten van het levensonderhoud die nog werd verscherpt door de prijzen van de landbouwprodukten die ten gevolge van de strenge tweede helft van de winter veel hoger zijn dan kon worden geraamd.

In mei bereikte het indexcijfer voor de kosten van levensonderhoud een zodanige hoogte dat het er even op leek dat de glijdende loonschaal in werking zou moeten treden. Dit had een voor de regering zeer ongewenste omstandigheid kunnen zijn, omdat het haar economische politiek zou hebben doorkruist. En slechts met grote moeite, door te schipperen met de prijzen van en de belastingen op die artikelen die op het indexcijfer van invloed zijn, heeft de regering weten te voorkomen dat de geduchte loonschaal zou moeten gaan functioneren.

Er maakte zich een kleine paniek meester van de regering die zich tegenover deze feiten zag gesteld. In juni werd dit nog erger omdat zich in de financiële wereld toen verschijnselen van een naderende crisis begonnen af te tekenen. Er werd een nieuwe gedragslijn voor de economische politiek uitgestippeld, gebaseerd op een soort schatkistvaardigheid. Een prijs- en een loonstop werden afgekondigd en de schatkist deed met een lening (waarbij de kost achter de deur stond) een nieuw beroep op het Franse volk om de uitgaven in Algerije mogelijk te maken en de begroting van 1957 sterker te maken. Op deze wijze werd gestreefd naar een steeds kleiner wordend tekort op de komende begroting.

De crisisverschijnselen zijn intussen al kleiner geworden. En niet alleen beginnen, dank zij de voortdurende economische expansie, de belastinggelden rijkelijk in de schatkist te vloeien, maar ook de lening voor Algerije maakt een goede kans een buitengewoon succes te worden. Dit valt trouwens niet te verwonderen als men kennis neemt van de aantrekkelijke voorwaarden. Van de andere kant is hierbij sprake van een beroep op het patriotisme, een eigenschap die bij de Fransman snel op de voorgrond treedt, wanneer hij voor het behoud van het vaderland in het geweer wordt geroepen.

Ondanks dat het tekort op de Franse handelsbalans steeds groter wordt blijft de deviezenvoorraad van het land voldoende, hetgeen te danken is aan de bedragen die het toeristenverkeer oplevert en vervolgens aan de ontvangst van de uitgevoerde „off shore"-orders. De loon- en prijsstop geldt nog steeds.

Het is het meesterstuk in de nieuwe politiek van de regering en tegelijk de meest omstreden maatregel. De organisaties van werknemers hebben hun voornaamste eisen slechts met grote moeite laten vallen. Men moet toegeven dat de kosten van het levensonderhoud een groot probleem vormen, zeker voor wat de voeding betreft. Met uitzondering van brood, melk en suiker, zijn de prijzen van de voedingsmiddelen vrij. De prijzen van vlees en boter staan alleen maar onder toezicht en ze zijn op het ogenblik belangrijk hoger dan vorig jaar.

In het algemeen gesproken staan de vakverenigingen welwillend - om niet te zeggen sympathiek - tegenover de prijsstop van de regering, maar van de andere kant is er de nodige kritiek en oppositie tegen de loonstop. Onder de arbeiders is een zekere onrust te bespeuren; men verlangt loonsverhogingen en andere voordelen. Hier en daar komen werkstakingen voor.

Aan werkgeverszijde staat men tegenover de prijsstop niet veel anders. Nadat men in beginsel de maatregel had aanvaard, vond men dat er hier en daar toch wel de hand mee gelicht moest worden. Dat wilde zeggen een legalisatie van prijsverhogingen voor industriële produkten. Voor een vijftigtal artikelen gold het verzoek aanvankelijk. Toen de regering niet bereid bleek te zijn, minderde men zijn eisen en het werd een dertigtal artikelen. Weer wat later nog maar een twaalftal. Maar tot nu toe is nog geen enkele voorgestelde prijsverhoging door de regering gesanctioneerd. Een aantal industriëlen dat door de prijsstijgingen van kolen en staal het meest wordt getroffen — prijzen die door de E.K.S.G. in Luxemburg en niet door de regering in Parijs worden vastgesteld — heeft moord en brand geschreeuwd om het hun aangedane onrecht, maar de regering houdt voet bij stuk.

Zo is op het ogenblik de situatie. De nieuwe richting die de economische politiek van de regering is ingeslagen zal de waardevastheid van de franc ten goede komen. Interessant is het tenslotte te weten dat de ministers Mollet en Ramadier willen kunnen weerstaan aan zowel de eisen van de vakverenigingen om loonsverhogingen als aan de verlangens van de werkgeversorganisaties een correctie aan te brengen op de prijzen zoals die zijn vastgesteld voor verschillende industrieën, waar zonder twijfel de winstmarges op het ogenblik praktisch verdwenen zijn.

Het gebeurde in Nederland...

Hovenier in de „reukigen cruythof" — Iets kleurigs of intiems — Lenôtretuin en Bourbonrozen

Onkruid wieden, op de baby passen, de vuilnisbak buiten zetten en het grind aanharken, voor deze bezigheden meende men vroeger, en misschien nu nog wel, juist in de tuinman de aangewezen persoon te vinden. Waarschijnlijk heeft de grote goedaardigheid van de tuinman tot deze gedachte aanleiding gegeven. Nu kan men ook niet direct iedereen die met een hark op zijn rug loopt een tuinman noemen. Niet iedereen met laarzen weet alles van Bourbonrozen, van het beknotten van een fiscus, van een Lenôtrestijl, van plantenziektebestrijding of wel „luizenbroeien". Van de middelbaar-technische tuinbouwschool in Boskoop komen vakbekwame tuinlieden en hun die na zeven jaren avondcursus het examen voor hovenier hebben afgelegd, mag men een lap grond toevertrouwen.

Op de Amsterdamse stadskwekerij „Frankendael" hebben we een van de examens voor hovenier mogen meemaken. We zijn rondgeleid en ingelicht door de gebruinde mannen „uit het vak" en we hebben de verrichtingen gadegeslagen van de al even gebruinde kandidaten. Deze laatsten komen straks terecht of werken al bij de afdeling beplantingen van allerlei gemeenten en rijksinstellingen en bij particuliere ondernemingen. Of ze beginnen hun eigen zaak. In de „reukigen cruythof", die Nederland volgens Simon Stevin is, zijn veel hoveniers nodig. Voor grote projecten zal de tuinarchitect een ontwerp maken, de hovenier zal voor de uitwerking zorgdragen, zo goed als men hem kan vragen iets aardigs, iets kleurigs, iets ruims of iets intiems om zijn villa of huis aan te leggen. In zeven jaren avondcursus heeft hij zich het ambacht eigen gemaakt, zijn ervaring en fantasie geven hem frisse ideeën. Hij tekent en maakt wiskundige berekeningen, kijkt op de kalender om de plantenkeus van het jaargetijde te bepalen, praat met zijn opdrachtgever over de grauw-rose „flagstones" voor een pad over 't gazon, kijkt eens hoe de omgeving er uit ziet en welke beperkingen of mogelijkheden de bouw van het huis hem oplegt, kiest zijn meststof, bestelt stenen voor de borders, de rotstuinen, muurtjes en fonteinen, mompelt iets over „daar Lambertianaheesters" en „grootbloeiers tegen 't schuurtje". En uit de vage aanwijzingen en handgebaren van de opdrachtgever wordt iets geboren dat schoner is dan deze had kunnen dromen. Verstandig is het om de hovenier een paar keer per jaar terug te vragen om de zomerbloeiers door de herfstbloeiers te vervangen en de voorjaarsbloeiers vast in de grond te stoppen. Hij zal de zieke plantjes verwijderen of u aanraden de een of andere bespuitingsstof te gebruiken, misschien tegen u opmerken dat het stenen trapje naar de rotstuin nog steeds hecht gemetseld is, wat bijknippen en wieden, turven en mesten, enz.

Er is veel kennis en inzicht nodig om een tuin harmonisch ingedeeld te doen zijn en in alle jaargetijden te laten pronken met de staalkaarten van Flora. Elk jaar wordt in „Frankendael" en in Tilburg de vakbekwaamheid van nieuwe hoveniers getoetst. Het is een begeerd diploma, dat van hovenier. De voorzitter van de Centrale Onderwijs Commissie, de heer W. Beunder, vertelde ons dat hij eens een Amsterdamse kandidaat beproefde op zijn kennis van heesters. Hij wandelde daartoe met hem door de stadskwekerij en vroeg telkens op enige afstand van een nieuwe soort naar de naam. Het was onvoorstelbaar hoeveel namen de Amsterdammer kende. Hij noemde alle heesters vlot op en de heer Beunder bekende de jongeman dat deze meer wist dan de examinator, totdat ze, al examinerend, de terugweg maakten en dezelfde heesters vanaf de andere zijde werden gevraagd. De kandidaat wist er nu bijna niet één. Het bleek dat hij wekenlang dezelfde weg door de stadskwekerij had gekozen en aldus op een rijtje de namen van de heesters kende, maar in omgekeerde volgorde was het hem onmogelijk de namen te noemen.

Volgens de heer Beunder komen de meeste hoveniers uit de streek tussen Bussum en Bloemendaal, hetgeen niet wegneemt dat men onder de kandidaten vele verschillende streekdialecten kan beluisteren. Allen zullen zij in dit vak hun weg wel vinden, want zowel bij overheid als particulier wordt de vraag naar goede tuinlieden nog steeds groter.

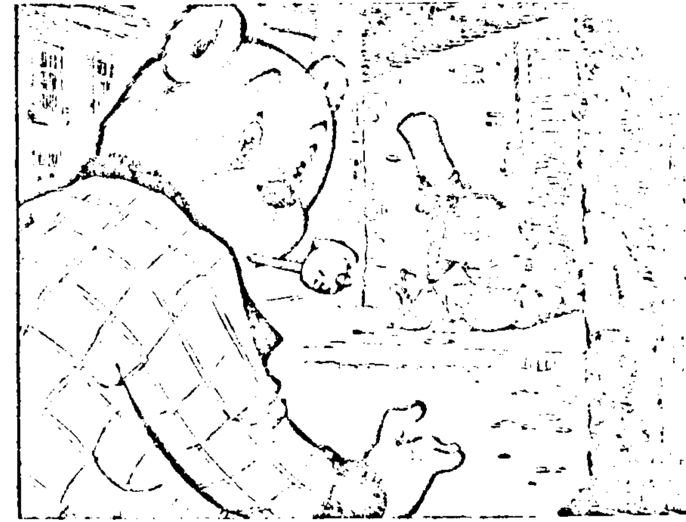
De Fransman Robert Bondonneau heeft op een voetreis door de wereld in de tijd van 32 maanden ruim 48.500 km afgelegd. De globetrotter, die onderweg „de zaak van de vrede" predikte, wandelde onder andere door Polen, Italië, Portugal en het Amerikaanse continent en is van plan een boek over zijn belevenissen te schrijven.

President Eisenhower heeft de autoriteiten verzocht Ellis Island in de haven van New York waar miljoenen emigranten in Amerika voor het eerst voet aan wal gezet hebben, niet te verkopen. De president gelooft, dat het mogelijk is middelen te vinden om het historisch eiland voor de staat te behouden, zo maakte zijn perschef, Hagerty, in Washington bekend.

TOM POES en de Kniphoed

2577. Magister Hocus schuifelde met vlugge, korte passen op commissaris Bulle Bas af en hield hem staande.

„Ah! Een hoge politiebeambte!" kraste hij met een kakelend lachje. „Net wat ik zoek!"

„Waarmee kan ik U helpen?" vroeg de commissaris, die altijd beleefd was tegen vreemdelingen. „Wat zoekt U?"

„Oude waarden", legde de grijsaard uit. „Ik betaal er goed voor. Hebt U iets over te nemen voor een oude koopman?"

„Dat is sterk", zei de hooggeplaatste ambtenaar. „Wij van de politie doen niet in antiquiteiten, daar is ons tractement te schraal voor. Ik dacht, dat iedereen dat wel wist".

„Ik bedoel niet zozeer oudheden"; hernam de ander. „Ik heb het oog op iets, dat voor U waarde heeft. Hebt U geen aardige medaille voor een flinke daad? Of een loffelijk getuigschrift — of iets van die kracht?"

„Meneer", zei de politiechef, „mijn waarde ligt in mijn functie als commissaris te dezer stede!"

Met deze woorden legde hij plechtig de hand op zijn nikkelen penning en maakte zich gereed om verder te gaan. Doch nu nam de oude bliksemsnel de hoed af, drukte hem een gouden munt in de hand en stulpte het hoofddeksel over het waardigheidsteken.

Op dat moment trad heer Bommel juist weer uit de kruidenierswinkel, waar hij enkele bestellingen had willen doen nu hij toch in de buurt was.

„Vreemd", prevelde hij. „Grootgrut is er niet. Niets voor hem om zijn zaak alleen te laten, maar och, de middenstand is niet meer wat hij geweest is. Het gaat die lieden te goed. Ik zal maar weer eens verder gaan".

Toen viel zijn blik op de oude Hocus Pas, die even verder op het trottoir knielde......

Amateur BALDINI verbeterde wereld-uurrekord van prof-renner Anquetil

Hockey-indeling voor Melbourne op de helling

In juni jl. was de Fransman Jacques Anquetil het onderwerp van tienduizenden gesprekken en een veel voorkomende eigennaam in de sportkolommen van duizenden Europese dagbladen na zijn wereldvermaarde prestatie op de Vigorelli-wielerbaai te Milaan. Geen betere wielrenner was er op dat ogenblik dan Anquetil, de man, die kans had gezien het wereld-uurrekord van Fausto Coppi te verbeteren. Jarenlang hadden tientallen renners er op storm gelopen, zonder sukses evenwel, zodat de mening ging post vatten, dat met de prestatie van Coppi het plafond van het menselijk kunnen was bereikt. Anquetil bracht niet zonder reden een orkaan van gejuich in de Franse kranten, die het sukses van hun landgenoot met grote koppen in lange verslagen, artikelen en nabeschouwingen vermeldden.

Doch zie, sportroem verbleekt snel, want nog maar kort geleden, nauwelijks drie maanden na die monsterrace van de beroepsrenner Anquetil kwam er uit de rijen van de Italiaanse amateurs een 24-jarige jongen naar voren, die het geweldige rekord van de Fransman op zijn beurt aan stukken reed. Ercole Baldini was zijn naam en zestigduizend vurige Italianen moedigden hem aan, toen hij zijn poging ondernam. Ingewijden in de wielersport hadden hun schouders opgehaald, toen zij hoorden van het plan, dat deze amateur stoutmoedig had rondbazuind; en ook Anquetil, die het verschrikkelijke van een uur alleen rond rijden op eigen kracht aan den lijve had ondervonden, sliep er geen uurtje minder om. En inderdaad, het leek op een fiasco te zullen uitlopen, toen Baldini enkele uren voor zijn aangekondigde race tegen zijn verzorger zeide, dat hij zich niet fit voelde en het koud had. De wedstrijd moest echter doorgaan en zo klom de jonge, donkere Italiaan op zijn fiets, naar zijn gevoel met stramme spieren en zeker niet in staat het wereldvermaarde rekord te verbeteren. Maar zie, reeds na de eerste ronde over de snelle houten baan sloeg het enthousiasme van het publiek, dat met zuidelijk élan zijn favoriet aanvuurde, over op de renner.

De geestdrift van de toeschouwers verwarmde zijn spieren, de last van het niet kunnen gleed van zijn schouders en steeds sneller duwde hij de pedalen rond, steeds hoger werd zijn snelheid en steeds soepeler ook zijn stijl, die beslissend was om dit hoge tempo een uur te kunnen volhouden. Even had Baldin er over gedacht maar af te stappen, omdat het toch niet zou gelukken, doch nu zouden geen honderd Anquetils hem meer uit het zadel kunnen krijgen. Hij zou slagen, hij moest slagen!

Toen zijn tijd over de eerste vijf kilometer bekend werd gemaakt en men de 6 min. 30 sec. ging vergelijken met de 6.30.8 van Coppi en de 6.31.8 van Anquetil, was het publiek niet meer te houden. Tientallen supporters klommen over de balustraden, renden naar de wielerbaan en joegen Baldini op tot nog grotere snelheid. Ze zaten op de knieën, vlak naast de houten piste, zodat de jonge Italiaan bij iedere pedaaltrap, diep gebogen over zijn stuur, een hoofd langs zich heen zag flitsen, op nog geen halve meter van hem vandaan. Iedere schreeuw, iedere aanmoediging gaf hem meer kracht, zodat de lange, geestdodende rit van een uur op eigen kracht rijden in 3600 stukjes werd gehakt, 3600 seconden van opwinding, welke groter werd naarmate het einde naderde en de zekerheid van een rekordverbetering beslister werd.

Nederlandse Sportbrief

Baldini, de amateur, die de geldwaarde van een uurrekord nog niet kende, zoals de beroepsrenner Anquetil, kon het zelf nauwelijks geloven, toen zijn tijd bekend werd gemaakt en de toeschouwers hem in triomf over de baan droegen. Coppi had 45,798 kilometer in een uur afgelegd, Anquetil, nauwelijks drie maanden geleden, 46,159 kilometer en hij nu 46.394 kilometer. Vaak zeggen cijfers uit de sportwereld de leek in de sport maar weinig, doch deze keer behoeft men zich slechts in te denken, dat men in een auto constant bijna vijftig kilometer rijdt en er een wielrenner naast u over de weg snelt en dat tempo een uur lang volhoudt.

Opnieuw denkt men in wielerkringen aan het toppunt, dat een mens kan bereiken, doch Anquetil heeft reeds aangekondigd, dat hij revanche zal nemen en proberen de grens van 46.5 kilometer te overschrijden. En zo zal het gevecht tussen de twee belangrijkste wielren-landen Italië — Frankrijk voortgaan om tot de ontdekking te komen, dat iedere betere prestatie door een nog betere kan worden vervangen.

Onbeloonde eerlijkheid

Ercole Baldini is inmiddels bezig de vruchten van zijn sukses te plukken, zij het dan dat hij er financieel nog niet wijzer van is geworden. In de roes van zijn geweldige prestatie antwoordde hij op de vraag van een verslaggever, dat hij er nu over dacht volgend jaar tot de rijen van de beroepsrenners toe te treden. Later bevestigde Baldini dit nog eens, niet wetende, dat deze loslippigheid, of noem het eerlijkheid, hem een mooie reis naar Melbourne zou kosten. Immers, als sterk amateur stond zijn uitverkiezing voor de Olympische Spelen reeds vast. Totdat hij ging spreken over de beroepsrennerij, daarbij dacht aan het komende voorjaar en onmiddellijk van het Italiaans Olympisch Comité het bericht kreeg thuis gestuurd, dat men hem nu niet zou opnemen in de ploeg voor Melbourne. Immers, het Internationaal Olympisch Comité bepaalde, dat een deelnemer aan de Olympische Spelen niet alleen amateur moet zijn, maar dit ook moet blijven, een voorwaarde, waar Baldini niet aan kon voldoen; evenals de Nederlander Frans Mahn dus het slachtoffer van de nieuwe bepaling slachtoffer, omdat ze eerlijk waren en geen jaar lang gedwongen amateurism over hadden voor een mooie reis naar Melbourne.

Geld doorslaggevend

Inmiddels heerst er ook verslagenheid in de Duitse hockeywereld, omdat de verenigde Olympische Comité's van Oost- en West-Duitsland (die in de sport elkander dus wel hebben kunnen vinden) besloten hebben geen hockeyploeg naar Melbourne te sturen. Maar niet alleen de Duitsers die zeer sterk werden geacht, doch plaats moesten maken voor grotere kanshebbers in andere takken van sport, ook de hockeyers van andere landen betreuren deze beslissing.

Jhr L. J. Quarles van Ufford, de Nederlandse president van de internationale hockeyfederatie, heeft namelijk een heel nieuwe, ook nog voorlopige, poule-indeling voor Melbourne moeten maken. Bij de sluiting van de inschrijving voor de Olympische Spelen bleek, dat er zestien landen aan het toernooi zouden deelnemen. Sedert die datum trok zich echter eerst Egypte terug, met als gevolg, dat Rusland als zestiende land werd ingedeeld en er wijzigingen ontstonden in poule A en poule B, waarbij ook Nederland was betrokken. Kort geleden trokken echter ook Japan en Duitsland zich terug, terwijl de internationale hockeyfederatie nog geen officiële bevestiging van Rusland ontving. Het gevolg hiervan was, dat er slechts dertien landen overbleven en er opnieuw een indeling moet worden gemaakt, in afwachting van mogelijk nieuwe berichten van verhindering. De redenen van het terugtrekken zijn gemakkelijk over één kam te scheren, namelijk, het grote bedrag, dat er met de uitzending is gemoeid. Melbourne ligt voor de meeste landen zo verschrikkelijk ver en het is voor de Olympische Comité's een belangrijke stap te besluiten, dat er liefst vijftien of zestien hockeyers zullen gaan in plaats van enkele atleten, roeiers, zeilers of turners. Tenslotte moet men toch roeien met de riemen, die men heeft en met het beschikbare geld uitkomen. Jammer is het daarom, dat geld bij de Olympische Spelen een grote rol gaat spelen. Want het staat voor ons helemaal niet vast, dat Duitsland geen vierde of vijfde plaats te Melbourne had kunnen bereiken. Nu wordt België misschien vijfde, of Malakka vierde, terwijl Duitsland recht op die plaats zou hebben gehad, doch zijn kansen niet heeft kunnen verdedigen door gebrek aan geld. Tenslotte moeten de Nederlandse hockeyers in de laatste weken voor Melbourne ook een bedrag van enkele duizenden guldens bij elkaar leggen om de uitzending van een zeventiende speler en een scheidsrechter mogelijk te maken. Het NOC kon slechts betalen voor zestien spelers, hetgeen onvoldoende werd geacht. Gelukkig komt het geld er toch met vereende krachten, doch het zou bijzonder jammer zijn geweest als men in het andere geval te Melbourne om die reden met een derde plaats genoegen zou hebben moeten nemen, terwijl een zilveren medaille tot de mogelijkheden van het Nederlandse team behoort.

Tienmaal goud en een vaas

Over medailles gesproken. Met tien gouden, drie zilveren en één bronzen zijn de Nederlandse motorrijders uit Garmisch Partenkirchen teruggekeerd van de motorzesdaagse, welke daar over zeer slechte wegen, in modder, regen en door moerassige velden werd gehouden. Het bergachtige gebied van Zuid-Duitsland leende zich uitstekend om enkele honderden motorrijders uit tientallen landen te toetsen op hun rijvaardigheid en uithoudingsvermogen.

Velen zijn er blijven steken in de modder, anderen moesten opgeven wegens materiaalbreuk, weer anderen kregen strafpunten, omdat ze het vereiste gemiddelde niet konden bereiken en een enkeling zag zijn avontuur zelfs eindigen in het ziekenhuis. Kortom, duitsers, engelsen, russen, polen, ja bijna 200 motorrijders van verschillende nationaliteiten sneuvelden in het gevecht met afstand, rijvaardigheid, uithoudingsvermogen en soliditeit van de motor. Slechts 113 — al is dit getal nog hoog te noemen als men de moeilijkheden er mede vergelijkt — bereikten de finish van de zesde dag zonder strafpunten. En onder hen bevond zich een groepje van vier Nederlanders, die meedongen naar de Zilveren Vaas en gezamenlijk kans hebben gezien tientallen andere landenteams achter zich te houden en daarmee beslag te leggen op de fel begeerde hoogste prijs. Met grote spanning had men hun verrichtingen gevolgd, iedere dag als de lijst van uitvallers werd bekend gemaakt en de namen van deze vier Nederlanders er steeds niet bij stonden. De Hengeloër Ben Jansema kwam bemeurd aan de finish, doch lachend toonde hij zijn controle-kaart, waarop nog geen enkele strafpunt stond vermeld. Moe, maar voldaan, volgde spoedig ook de Amsterdammer Jan van der Hoek, met dicht achter hem Theo Witberg uit Monster en Frits Selling uit Amsterdam.

Vier motorrijders, die zes dagen lang modder en gladheid, gevaar en vermoeidheid trotseerden en elkaar aan het einde van die zes dagen de handen konden reiken, toen de voorzitter van de internationale motorfederatie hen de Zilveren Vaas overhandigde en hen daarmede beloonde voor de stugge training van de afgelopen maand. Een periode van oefening, waar heel wat atleten en zwemmers, ruiters en roeiers een voorbeeld aan kunnen nemen. Want heus, als er voor de motorrijders een Melbourne bestond zou er voor Nederland zeker een gouden, zilveren of bronzen medaille zijn weggelegd.

ad interim

De Britse minister van binnenlandse zaken heeft gratie verleend aan twee mannen die wegens moord ter dood veroordeeld zijn. Sedert het Lagerhuis zich in februari uitsprak voor afschaffing van de doodstraf wegens moord zijn geen doodvonnissen meer voltrokken.

De Metro-Goldwyn-Mayer filmstudio's te Hollywood zullen een film gaan vervaardigen naar het bekende boek van de Russische schrijver Dostojefski De Gebroeders Karamazof. Drie filmmaatschappijen hebben thans reeds medegedeeld voornemens te zijn dit boek te verfilmen.

IK WAS EEN ANDER

door

DENISE EGERTON

5)

Er werd een hand op mijn arm gelegd en de koppige vrouwenstem zei: „Ach, neemt u me niet kwalijk."

„Wat!" Ik draaide me om en mijn stem moet wel heftig geklonken hebben, maar ik was dan ook geschrokken. „Wat is er?"

„O! O, ik bied u mijn verontschuldigingen aan. Maar u zit op mijn breiwerk," klonk het nu een beetje angstig en verlegen.

„Wat geeft dan nu, Emily.... Kom toch mee. Het ligt er straks ook nog wel," „twee — iemand zou het mee kunnen nemen. Dit is tenslotte een openbaar lokaal. Zou het erg veel moeite zijn..?"

„Welnee, helemaal niet," dwong ik mezelf beleefd te blijven. Ik kon niet helpen, dat ik die oude dame bewonderde om de manier, waarop ze, tegen alle weerstanden in, haar wil wist door te drijven. Met die hardnekkigheid zou ze het ver gebracht moeten hebben. „Is dit het?"

Ik tastte om me heen, maar moest toch nog overeind komen en dat viel, zoals ik wel verwacht had, zeker niet mee. Ik haalde een knot wol met twee naalden erdoorheen en een stuk breiwerk te voorschijn. Dat ik die niet gevoeld had, bewijst hoe diep de stoel wel was.

„O, dank u, dank u zeer. Erg, erg, vriendelijk van u. O, hemeltje, er zijn een paar steken gevallen. Wat vervelend. En er moeten nog twee naalden zijn. Vier in totaal, ziet u."

Ik boog me weer over de stoel heen en tastte opnieuw in het rond. Ik prikte me lelijk en wist, de naalden gevonden te hebben.

„Ach, héérlijk. Dank u. Nu zal ik u niet langer lastig vallen, hoor!"

Ik hield de naalden echter nog even vast. „Kunt u me ook zeggen — hebt u zoëven misschien gezien, dat er een man over mijn benen struikelde?"

„Ja, zeker. Nietwaar, Louise? Zo onoplettend...."

„Kunt u hem beschrijven? Ziet u hem op het ogenblik soms nog?"

„Eh.... nee," zei Emily verontschuldigend. „Nee, hij is weggegaan."

Mijn zuster bedoelt dat hij naar het herentoilet is gegaan," zei Louise, kennelijk de meest praktische van de twee.

„Kunt u hem beschrijven?" hernam ik.

„Ja, dat geloof ik wel", antwoordde Emily opgewekt. „Een gewone man, weet u, niet erg groot, niet klein ook — gewoon."

„Ik vond hem anders tamelijk lang. Zeker zo groot als mr. Capper, dacht ik."

„O, nee — zeker niet, Louise."

„Zeker zo groot. Jij bent niet zo goed in het opmerken van details. Hij was verder donkerblond."

„Dan kan het de man, die ik bedoel, niet zijn." Ik forceerde een glimlach, want dit gesprek maakte me dol. „Ik hoop, dat u niet al te veel moeite zult hebben met het ophalen van de steken. Een volgend maal zal ik beter uitkijken, waar ik ga zitten. Dat beloof ik u."

Ik had er eerlijk niets mee bedoeld, zelfs geen zuur grapje, maar ik had er spijt van het te hebben gezegd, want Emily hield, even haar adem in en fluisterde: „Oooo.." En wéér was ik me volkomen bewust van mijn hulpeloze toestand.

„Arme jongen....!" hoorde ik Emily zeggen, toen ze zich hadden afgewend.

„Ik begrijp niet hoe je dat hebt kunnen doen, Emily. Je bent ook zo slordig met je spullen...."

Ik kon me voorstellen hoe ze samen wegschuifelden, bang te laat te komen voor het diner. De eetzal moest ook vlakbij zijn, want als de deur achter mij openging, hoorde ik duidelijk mes- en vorkgeklik en trok er een krachtige geur van soep langs mij heen. Opeens zei Elaine:

„Zo, daar ben ik weer. Heeft het erg lang geduurd?"

„O, nee," zei ik beverig. „Een paar uur maar, geloof ik."

„Dat is niet waar," antwoordde Elaine heel vriendelijk. „Tien minuten hoogstens. Ik zag overigens, dat je al enkele veroveringen hebt gemaakt. Wie waren je aanbidsters?"

„Miss Emily en miss Louise."

„Zo — je bent nog sneller dan ik dacht. Je kent hun voornamen zelfs al."

„Toch niet. Zo noemde ze elkaar. Ik zat op hun breiwerk."

Elaine lachte, een warm, prettig geluid, maar te kort, en toen ze haar mond weer opende was de opgewekte plagerigheid uit haar stem verdwenen.

„Wat is er aan de hand?"

„Helemaal niets."

„Je ziet er zo.... zo gespannen uit."

Ik keerde mijn gezicht in haar richting. Ik kon me indenken, hoe ze nu naar me keek als een verpleegster naar een patiënt, die haar zorgen baart. En opeens, zonder de bedoeling ertoe te hebben, liet ik mezelf gaan.

„Je bleef zolang weg. Ik werd bang. Ik dacht, dat je me vergeten was en niet meer terug zou komen. En toen viel iemand over mijn benen."

„Dat kun je hem nauwelijks kwalijk nemen; ze zijn lang genoeg."

„Het was een man. Ik denk, dat hij me kende, of althans dacht me te kennen. Ik had de indruk, dat hij hevig schrok."

Ik vertelde haar hoe het gegaan was, wat hij gezegd had. Ik probeerde haar duidelijk te maken, hoe groot de ontzetting was geweest, welke uit de woorden en de toon, waarop hij ze had geuit, gesproken had, maar ik weet niet of ik er wel in slaagde. Langzamerhand begon ik me trouwens zelf af te vragen, of ik het me misschien niet verbeeld had — of mijn geteisterde zenuwen me geen parten hadden gespeeld.

„Volgens miss Emily verdween hij in het herentoilet en ik weet natuurlijk niet of hij er al weer uitgekomen is. Je hebt toch niet iemand getroffen, die je kent?"

„Niemand."

„Alweer volgens mijn enige informatiebron had hij een middelmatige lengte, donkerblond haar, en was hij even in het oog vallend als een lik mosterd op een bruin-geel tapijt."

„Die beschrijving past bij duizenden mannen." En zacht voor zich heen voegde ze daaraan nog toe:

„Het bevalt me helemaal niet."

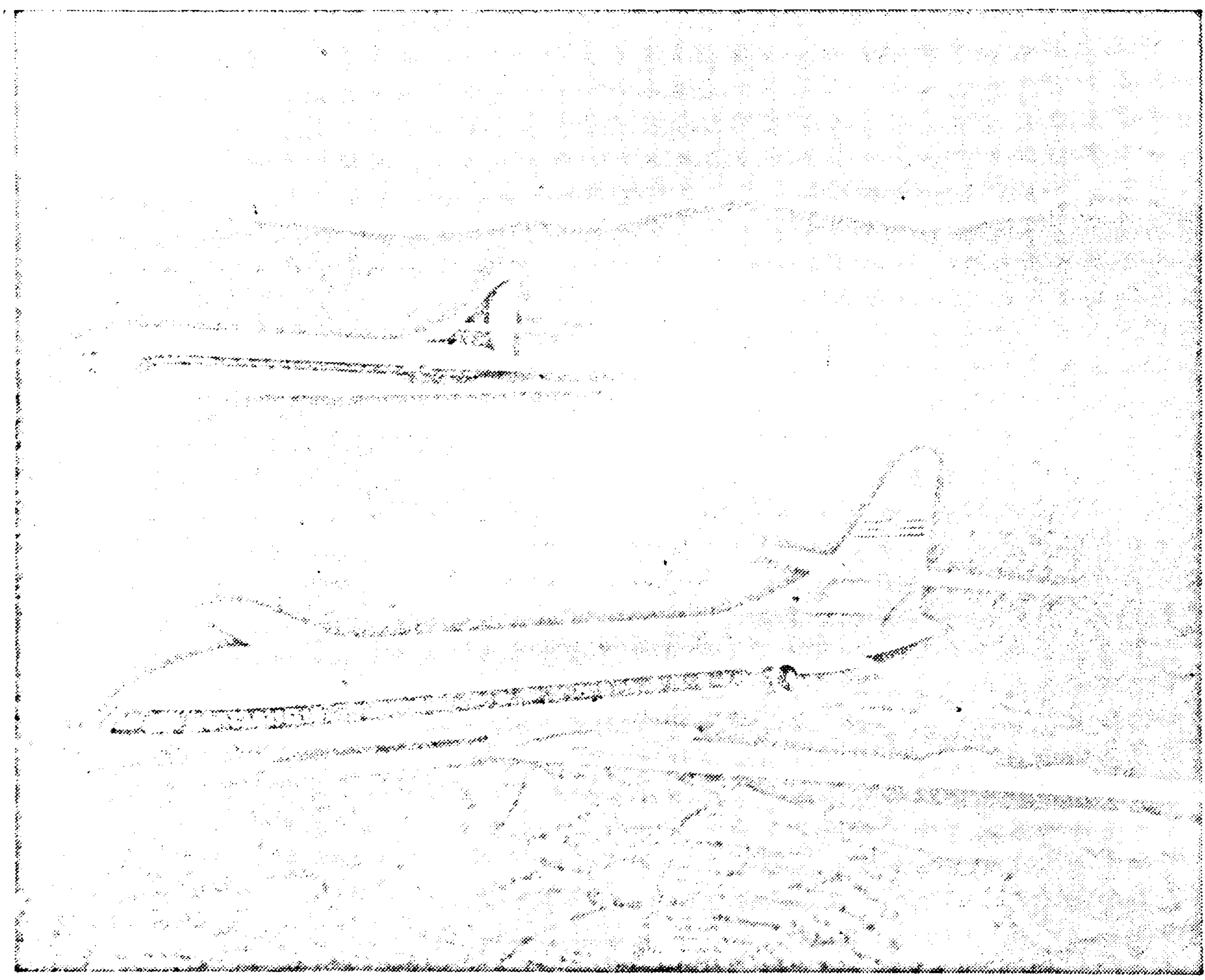
Ik had het evenmin een plezierig incident gevonden, maar ik was zo blij haar weer bij me te hebben, dat het voorgevallene me bijna niet meer kon schelen.

„Waarom bleef je zolang weg?"

„O, er was iets met de kamers. Ze hadden er maar twee gereserveerd."

...

(Wordt vervolgd)

De twee prototypes, die van de Caravelle zijn gebouwd.

„Caravelle" een droomvliegtuig

(Van een verslaggever in (Nederland)

Het ging allemaal nogal met de Franse slag. We waren onlangs naar Schiphol gegaan om rustig van de grond een demonstratievlucht van het Franse straalverkeersvliegtuig Caravelle gade te slaan en opeens stond daar de directeur van de Franse vliegtuigfabriek „Sud-Est Aviation", de heer Georges Hereil, die overliep van beminnelijkheid en met een uitnodigend gebaar zei: „Messieurs, wilt u maar instappen?" Voor we het wisten liepen we het toestel binnen — hetgeen bij dit originele en merkwaardige vliegtuig door de staart gebeurt — en even later snoerden we de stoelriem al vast.

De deuren waren dicht en de Caravelle stond net op het punt om te starten toen de halve directie van de KLM, met president-directeur Aler aan het hoofd, per auto het platform op kwam. Straalde de heer Hereil al van vreugde bij het zien van zoveel autoritaire belangstelling, zijn blijdschap kende bepaald geen grenzen toen een van de KLM-directeuren op het toestel toesnelde en naar boven riep: „De heer Aler wil ook graag vliegen, kan dat?"

„Mais naturellement", verklaarde de heer Hereil, alsof zijn straalvliegtuig al niet boordevol was met test-apparatuur en journalisten. „Doe de deur open en laat de KLM-directie binnen", beval hij de stewardess en met uitgestoken handen trad hij de heer Aler en de zijnen tegemoet. Of enkele journalisten de vriendelijkheid zouden willen heboen met minder goede plaatsen genoegen te nemen, vroeg een Franse perschef, die de moeilijkheden overzag. Dat wilden de aangesprokenen natuurlijk wel en vervolgens werden ze, alweer op uiterst beminnelijke wijze, via de stewardess en de steward naar de staart en vervolgens het platform geloodst, waar ze even later samen met de leden van het Europese congres voor luchtvaarttechniek het nakijken hadden.

Vluchtige kennismaking tijdens wonderlijke vlucht

Lang duurde dat nakijken overigens niet want met een wonderlijke flair voor improvisatie, de Fransen eigen, waren de plannen om de Caravelle voor te vliegen met de komst van de KLM-directie als vanzelfsprekend overboord gezet. Al stond er beneden dan een heel Europees luchtvaartcongres te wachten, het ging er nu om de Caravelle te „verkopen" en dus werd Schipholtoren verlof gevraagd om een vlucht van een half uur op drieduizend meter te mogen maken. En even later schoot de sierlijke Caravelle al met een snelheid van zevenhonderd kilometer per uur door de lucht.

Het was een wonderlijke sensatie. 's Morgens hadden we tal van Amsterdammers uit het raam zien hangen en met verbaasde blikken zien kijken naar dat grote, pijlvleugelige straalvliegtuig dat op niet al te grote hoogte nogal rumoerig boven hun hoofden voorbijtrok. Vrijwel iedereen scheen te merken dat het gebrul van deze straalmotoren een nieuw geluid was. En nu tijdens de vlucht hoorden we vrijwel niets. Het geluid van de motoren, die bij de Caravelle niet in de vleugels maar aan weerskanten van de romp helemaal achteraan bij de staart zijn aangebracht, dringt nauwelijks in de cabine door. Het is er bepaald rustiger dan in een eerste klas coupé van een nieuw treinstel, niet alleen wat het geluid maar ook wat het schokken aangaat. De Caravelle glijdt als het ware door de lucht; het is als een vlucht in een droomvliegtuig zonder motoren.

Tijdens de landing zagen we door het raampje de Fokker F 27 „Friendship" net met een van zijn twee motoren uitgeschakeld een scherpe bocht maken, waarbij de vleugel vrijwel loodrecht omlaag wees. „Dat is geen voorvliegen meer, dat is stunten met een passagiersvliegtuig", verzuchtte een Franse vlieger naast ons bewonderend. Zo zijn de deelnemers aan het Europese luchtvaartcongres dank zij de vliegcapaciteiten van Fokkers chef-invlieger Burgerhout toch nog aan hun trekken gekomen.

En Alers commentaar op de Caravelle? „Interessant".

Ghana, een nieuwe staat

Over een half jaar ontstaat er een nieuwe Afrikaanse onafhankelijke staat. Begin 1957 krijgt de Goudkust zelfstandigheid. Het zal een mijlpaal zijn in de geschiedenis van de emancipatie van Afrika. Alom in het Zwarte Werelddeel zullen Afrikanen zich verheugen over de soevereiniteit die de Goudkust zich wist te verwerven. De activiteiten van dr. Kwame Nkrumah, de zwarte premier van de Goudkust, zijn met succes beloond. De onderhandelingen tussen Engeland en de Britse kolonie aan de Golf van Guinea hebben goede resultaten opgeleverd, en men moet erkennen dat de Londense regering in deze kwestie blijk heeft gegeven van een vooruitziende blik.

De Goudkust is een gebied dat ongeveer acht maal zo groot is als Nederland. De natie telt echter slechts 4 miljoen inwoners. Sinds juni 1954 heeft het land een eigen grondwet. De kolonie wordt bestuurd door een Britse gouverneur, die daarin terzijde wordt gestaan door een kabinet dat geleid wordt door Nkrumah, een inheemse staatsman, die aan Amerikaanse universiteiten gestudeerd heeft. De Goudkust heeft sinds enkele jaren ook een parlement, de Wetgevende Vergadering genaamd.

De jongste ontwikkeling in de geschiedenis van de Goudkust begon op 11 mei j.l., toen de Britse minister van Koloniën, Lennox-Boyd in het Lagerhuis een verklaring aflegde, waarin hij mededeelde dat de Goudkust de gelegenheid zou krijgen zich al of niet voor onafhankelijkheid uit te spreken. Eerst zouden er in de kolonie algemene verkiezingen moeten worden gehouden, en vervolgens zou de nieuwe Wetgevende Vergadering een beslissing over de toekomstige status moeten nemen.

De verkiezingen hebben inmiddels in juli plaats gevonden. Van de 698.908 personen die hun stem uitbrachten, stemden er 397.941 voor de Conventie-Volkspartij van Nkrumah. In de nieuwe Wetgevende Vergadering kreeg de regering, als gevolg van deze verkiezingen, de beschikking over 72 van de 104 zetels. Vervolgens werd op 3 augustus door de premier in het parlement een motie ingediend, waarin voorgesteld werd de Britse regering te verzoeken de Goudkust te erkennen als een soevereine en onafhankelijke staat binnen het Britse Gemenebest. De nieuwe staat zou de naam Ghana aannemen. Toen de motie in het parlement in stemming kwam, bleken slechts de 72 leden van Nkrumah's partij aanwezig te zijn. De oppositie had om principiële redenen verstek laten gaan. Uiteraard werd de motie door de aanwezigen met algemene stemmen aanvaard.

Niet de hele publieke opinie in de Goudkust staat dus achter het regeringsplan voor onafhankelijkheid binnen het Gemenebest. Wel kan de premier echter rekenen op de steun van een meerderheid van het electoraat. Die meerderheid nu is door de Britse regering groot genoeg geacht om in te gaan op de wens van Nkrumah. Dezer dagen heeft minister Dennox-Boyd aan de premier van de Goudkust dan ook doen weten, dat op 6 maart van het volgend jaar, de verlangde onafhankelijkheid zal worden verleend.

Intussen zal ook het ten oosten van de Goudkust gelegen Togoland een nieuwe status krijgen. Togoland is sinds 1946 een Trustgebied van de Verenigde Naties, dat namens de V.N. door Engeland wordt bestuurd. Bij een volksstemming, die in mei van dit jaar werd gehouden heeft de bevolking van Togoland zich uitgesproken voor een unie met een onafhankelijke Goudkust. Als dus straks de Goudkust inderdaad onafhankelijk geworden zal zijn, wordt Togoland er aan toegevoegd.

Zo zal dus binnenkort de staatkundige kaart van Afrika opnieuw een wijziging ondergaan. De Goudkust, dan Ghana geheten, zal de eerste Afrikaanse staat zijn die onafhankelijkheid verwerft binnen het Britse Gemenebest.

EEN JAAR NA DE VAL VAN PERON

Argentijnse revolutie op sobere wijze herdacht

(Bijzondere correspondentie)

Voor de viering van de eerste verjaardag der revolutie, die generaal Perón en zijn bewind ten val bracht - 16 september - had de regering het consigne uitgegeven, dat zij „met republikeinse austeriteit" moest plaats vinden. Zo is gebeurd. De viering, zoals zij geweest is, mag bijzonder ingetogen heten, zonder zelfs een militair defilé of enige andere openbare plechtigheid. En geen vuurwerk natuurlijk. Het verloop van zaken, aldus bittere commentaren, is er sinds 16 september dan ook niet naar geweest om er vuurwerken voor af te steken. Geen feestelijkheden dus: de viering van deze eerste verjaardag heeft uitsluitend gestaan in het teken van de herdenking dergenen, die in de omwenteling gevallen zijn, zomede van de in februari j.l. te Buenos-Aires gestorven leider van de opstand, generaal Lonardi. Deze herdenkingen hadden het karakter van plechtige Requiemmissen, bijgewoond door de autoriteiten.

Maar het is opgevallen, dat bij de Requiem voor generaal Lonardi geen van zijn bloedverwanten, ook zijn vrouw niet, aanwezig waren, zomin als vele van zijn vrienden en geestverwanten. Zij vergeven het de huidige bewindhebbers, met name Aramburu en Rojas, nog steeds niet, dat zij Lonardi illegaal, zoals zij zeggen, uit het eerste voorlopige presidenschap hebben weggewerkt. Verder is weer in het licht gesteld, dat tussen de ultra's en de gematigden van de anti-peronistische omwenteling de scheidende kloof nog breed en diep is, zoals ook tussen nationalisten en „klerikalen" enerzijds en „liberaliserenden" en andere linksen anderzijds. Niettemin eist momenteel de sociale problematiek veel meer de aandacht op dan de politieke. Vooral in de werknemerswereld is de onrust en roerigheid thans bijzonder groot. Kleinere en grotere stakingen zijn aan de orde van de dag; waarbij het nog een geluk is, dat veel meer stakingen - „voor aanstaande maandag" zoals het dikwijls heet - worden aangekondigd, maar tenslotte worden afgelast.

Grote moeilijkheden over de lonen

Staking winkelpersoneel

De omvangrijkste staking is tot nu toe geweest die van het winkelpersoneel, waaraan in totaal een kleine twee miljoen bedienden in heel het land hebben deelgenomen. Het was een waarschuwingsstaking van 24 uur, waarvan de minister van arbeid tevoren had verklaard, dat zij in strijd met de wet was.

De bron van al deze onrust is daarin gelegen, dat sinds februari j.l. de nog uit het tijdperk van Perón daterende arbeidsovereenkomsten zijn afgelopen en door nieuwe moeten worden vervangen, waarbij de werknemers er uiteraard op uit zijn om de achterstand van hun koopkracht op de gestegen kosten van levensonderhoud in te halen en zo mogelijk voorbij te lopen. Volgens officiële gematigde schattingen zijn sinds september vorig jaar de kosten van levensonderhoud met rond 30 procent gestegen (volgens arbeidersschattingen uiteraard aanzienlijk meer), waaraan tot dusver van regeringswege nog slechts tegemoet is gekomen door een door haar gedecreteerde algemene loonsverhoging van 10 procent en de vaststelling van een nationaal, gegarandeerd minimumloon, hetgeen voor de slechtst betaalden in een aantal gevallen neerkomt op een verbetering van 40 procent. Daarna heeft de regering zich van iedere verdere rechtstreekse bemoeienis met de vaststelling van de nieuwe lonen teruggetrokken, overeenkomstig de nieuwe lijn der „politiek van vrijheid".

De loonvaststelling berust thans in vrije discussie bij de zeventig onderscheiden paritaire commissies van het bedrijfsleven, met als laatste instantie op de achtergrond het scheidsrechterlijk tribunaal en als regeringsrichtlijn het voorschrift, dat repercussies op de prijzen tot een minimum dienen te worden beperkt. Tegenover deze regeringspolitiek staan beide onderhandelende partijen vooralsnog vrijkelijk onwennig, gewend als men was geraakt onder het Peronistisch regiem aan een soort autoritaire Salomonspolitiek: vroegen de syndikaten om een loonsverhoging, dan verkregen zij die doorgaans, waarna vervolgens aan de andere kant een omhoogschieten van de prijzen werd toegelaten. Van de sinds februari gevoerde paritaire discussies zijn er tot nu toe negentien met een vrij aangegane overeenkomst beëindigd; twee met een scheidsrechterlijke uitspraak, terwijl er 34 nog bij het tribunaal aanhangig zijn. De werkgevers willen veelal slechts méér dan de verplichte 10 procent toestaan in ruil voor dienovereenkomstig verhoogde produktiviteit van de arbeiders. De arbeiderssyndikaten weigeren een verplichtende clausule dienaangaande te aanvaarden en zijn slechts bereid hun aangeslotenen „aan te bevelen" hun rendement te verhogen. Vandaar de meeste moeilijkheden.

Sommige syndikaten komen in de paritaire commissies met werkelijk exorbitante eisen ter tafel, in geen verhouding tot de gestegen kosten van levensonderhoud. Het „kracht-en-licht" syndikaat verlangt b.v een loonsverhoging van 83 procent, dat van het scheepswerfpersoneel 165 procent met invoering van een 6-uren werkdag. Het is niet serieus en er steken, zoals is opgemerkt, ongetwijfeld „verkeerde bedoelingen" achter. Het doet ook betwijfelen, of de regering haar norm van grootst mogelijke vrijheid op het gebied der loonvorming nog lang zal kunnen volhouden. Het aftreden van de minister van arbeid, dr. Paul Migone, wijst reeds duidelijk genoeg op een crisis in het sociaal- en arbeidsbeleid.

Eilandsbegroting....

Vervolg van pag. 2)

meer vakbekwaam technisch personeel. Onder meer ligt het in de bedoeling met de zo noodzakelijke vastlegging van kabels en verbindingslijnen in overzichtelijke tekeningen een aanvang te nemen.

De voorgestelde technische voorzieningen beogen naast het opvangen van de noodzakelijke uitbreidingen, het opvoeren van de kwaliteit van het geluid, alsmede het brengen van betere telefooncommunicatie met de oost- en westzijde van het eiland.

Het Bestuurscollege stelt zich voor Uw Raad zeer binnenkort een voorstel tot tariefswijziging — waarbij een gesprekkentarief wordt ingevoerd — te doen.

Economie

Inmiddels is een aanbesteding gehouden voor de bouw van de eerste magazijnloodsen in het vrije-zône gebied. De inlichtingen, die omtrent de vrije zône worden gevraagd, doen verwachten, dat daarin reële mogelijkheden tot opvoering van handel en bedrijvigheid schuilen. Uiteraard zal eerst goede propaganda kunnen worden gevoerd nadat alle wettelijke regelingen zijn vastgesteld en de nodige outillage aanwezig is. Voor deze propaganda is een voorlopig bedrag van ƒ 35.000,— op de begroting geplaatst.

Op de begroting is onder volgnummer 6508 een bedrag van ƒ 500.000,— opgenomen voor de bouw van een marktgebouw. Het is de bedoeling, dat de huidige markt bij het postkantoor verdwijnt en met de vleeshallen wordt ondergebracht in een gebouw, dat zal verrijzen op deplaats waar thans de vleeshallen zijn gevestigd.

Sociale Zaken

In verband met de overdracht van de zorg voor sociale aangelegenheden aan het eilandgebied is door het Bestuurscollege een dienst Sociale Zaken ingesteld. Tot de werkkring van deze dienst behoren:

de sociale en maatschappelijke zorg, de bij eilandsbesluit houdende algemene maatregelen opgedragen taak met betrekking tot de sociale zijde van de volkshuisvesting en voorts de arbeidszorg.

Voor wat betreft de sociale en maatschappelijke zorg stelt het Bestuurscollege zich tot taak het treffen van maatregelen gericht op het verlenen van hulp en bijstand aan on- en minvermogenden, hetzij in natura, hetzij in de vorm van: geld — voorschotten hieronder begrepen —, geneeskundige behandeling en -verzorging, verzorging en/of verpleging zowel in als buiten inrichtingen, rechtskundige bijstand, adviezen of voorlichting. Het streven van het Bestuurscollege zal hierbij in het bijzonder gericht zijn op het tot maatschappelijke zelfstandigheid brengen van ondersteunde of sociaal zwakke personen en op het voorkomen van maatschappelijk verval door preventieve sociale en maatschappelijke zorg.

Het spreekt vanzelf, dat het Bestuurscollege mede gelet op de grote uitgaven, die met de uitvoering van deze taken gemoeid zijn, voor zover mogelijk en redelijk, verhaal van kosten van ondersteuning op de ondersteunden zelf en/of op de daarvoor in aanmerking komende verwanten zal bevorderen.

Ook de arbeidszorg heeft de volle aandacht van het Bestuurscollege. In de eerste plaats streeft het Bestuurscollege ernaar om op korte termijn over een zodanige registratie van alle werknemers te beschikken, dat vanwege de Dienst Sociale Zaken op snelle wijze hulp kan worden geboden aan werkgevers en werknemers bij het zoeken naar respektievelijk arbeidskrachten en arbeidsgelegenheid en dat beter inzicht wordt verkregen in de samenstelling van de beroepsbevolking.

De kosten van sociale zorg (onderstand aan behoeftigen, specialistische behandeling, verstrekking van geneesmiddelen, verstrekking van kunstmiddelen, verpleging in ziekeninrichting, verpleging door wijkverplegingen, vervoer van patiënten, verstrekking van kunstvoeding aan zuigelingen, rechtskundige bijstand aan on- en minvermogenden) worden voor het dienstjaar 1957 geraamd op ƒ 1.042.762,—. Voor de uitgaven, welke met de maatschappelijke zorg (verzorging van wezen, verzorging van verwaarloosde jeugd, verzorging van gebrekkigen, verzorging van ouden van dagen) gemoeid zullen zijn, wordt een krediet van ƒ 471.889,— aangevraagd. Met betrekking tot de arbeidszorg dient voor het begrotingsjaar 1957 een bedrag van ƒ 49.496,— te worden uitgetrokken.

Nederlandse nota aan V.N. over Indonesische schuldverloochening

's-Gravenhage. — De Nederlandse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties, Schuermann, heeft bij de secretaris generaal Hammerskjoeld een nota ingediend inzake de Indonesische schuldverloochening, waarin wordt geconcludeerd, dat Indonesië zich met veronachtzaming van het volkenrecht aan de door Indonesië zonder voorbehoud aanvaarde verplichtingen, welke tot stand kwamen met medewerking van de UNCI — de commissie voor Indonesië van de United Nations onttrekt.

In de nota becijfert de Nederlandse regering de Indonesische schulden aan Nederland op 650 miljoen, instede, zoals de Indonesische regering deed op 3.661 miljoen.

De Nederlandse regering wijst er op dat de Indonesische regering zes jaren lang regelmatig de rente en aflossing heeft betaald, waarmede de overeenkomst derhalve werd erkend. Bovendien is in de veelvuldige contacten met de Indonesische regering na de souvereiniteits overdracht nimmer de wens tot wijziging van de schuldenregeling naar voren gebracht.

. — In Moskou gaat zich een revolutie in de herenmode voltrekken. De brede Russische pantalon zal vervangen worden door de broek met smallere pijpen, zoals die ook in de westelijke landen gedragen wordt. Deze wijziging schijnt op last van hogerhand te zijn ingevoerd, want in het orgaan van het Sovjetrussische ministerie van handel worden de Sovjetburgers uitgenodigd zich volgens de nieuwe mode te kleden.

U.N.O. tracht definitie voor agressie te vinden

New York. — Een speciale commissie van de Verenigde Naties, bestaande uit negentien leden, zal 8 oktober te New York vergaderen om opnieuw te trachten een definitie te geven van het begrip agressie. De kwestie om een definitie te formuleren van „agressie" is sinds 1950 bij de Verenigde Naties aan de orde, maar tot dusver hebben de beraadslagingen geen tastbare resultaten opgeleverd.

Volgens jaar zal in Moskou, naast het hotel Moskwa nabij het Rode Plein, het grootste hotel van Europa gebouwd worden, waar 4500 gasten in 2700 kamers zullen kunnen logeren. Het hotel zal voorts een theater met drieduizend zitplaatsen en twee bioscopen omvatten.

Bandschriften op Microfilm

Den Haag. — Bij de Koninklijke Bibliotheek te Den Haag zal een begin worden gemaakt met het op microfilm brengen van de kostbaarste handschriften, waardoor in het vervolg films kunnen worden uitgeleend in plaats van de handschriften zelf. Een eerste subsidie voor dit doel is in de begroting van O., K. en W. opgenomen.

Tevens zal dan kunnen worden begonnen met de verfilming van de voor Nederland unieke krantenverzameling, die zeer veel wordt gebruikt, doch die door de kwaliteit van het papier niet goed houdbaar is.

Het is uit met de liefde tussen blonde Ivy en Nassers zoon

Een 19-jarig Engels meisje beweert dat het internationale geschil over het Suez-kanaal haar ontluikende romance met de zoon van de Egyptische premier Nasser vernietigd heeft. De blonde Ivy Bless, die onlangs uit Egypte in Rome arriveerde vertelde aan de pers, dat zij geloofde dat zij op het punt stond verloofd te raken met de jonge Mohammed Abdel Nasser, toen de moeilijkheden met het kanaal begonnen. Als resultaat van die moeilijkheden moesten zij en haar ouders Egypte verlaten. Mej. Bless zei verder nog dat zij de zoon van de president ontmoet had op een kampeerterrein nabij Suez. Zij beschreef hem als groot, gebruind en met zwart haar. Hij lijkt veel op zijn vader. Mej. Bless hoopt in Rome een baantje te vinden en dan enige tijd in de Italiaanse hoofdstad te blijven. Haar vader, die bij een Britse maatschappij in Egypte werkte, gaat naar Engeland terug.

Poker-crazy

Vijf Amerikaanse zakenlieden die een spelletje poker begonnen toen hun vliegtuig uit San Francisco vertrok, waren 24 uur later, zonder gepauzeerd te hebben, nog steeds daarmee bezig terwijl hun vliegtuig op weg was naar het Midden-Oosten. Zelfs een wachttijd van vier uur op Londen-Airport stoorde hen niet. Het vijftal ging om een tafel in het restaurant op het vliegveld zitten en speelde onverdroten verder. Toen hun vliegtuig klaar was om naar Tel Aviv verder te gaan, veegden zij hun stapeltjes bankbiljetten van 5, 10 en 20 dollar en hun kaarten bij elkaar en stalden deze attributen in het vliegtuig weer uit. Een passagier die de vlucht van San Francisco naar Londen meemaakte, vertelde: „Geen van hen heeft gedurende de reis het kaarten ook maar één ogenblik onderbroken. Honderden dollars gingen van hand tot hand, maar niemand scheen te verliezen. Het geld bleef maar de tafel rondgaan".

Ben ik dood?

Mevrouw Baulch, een 45-jarige bezoekster uit Balranald, (New South Wales) werd koud en levenloos op straat gevonden, nadat zij blijkbaar gevallen was en aan het hoofd gewond. Zij werd naar het ziekenhuis overgebracht, waar een jonge dokter haar onderzocht, verklaarde dat de levensgeesten geweken waren en de overlijdensakte ondertekende. Zij werd naar het dodenhuisje overgebracht. Toen zag een politieman een ooglid trillen en vervolgens kleur op haar wangen komen. Een paar minuten ging zij rechtop zitten en vroeg: „Ben ik dood?" Mevrouw Baulch werd naar het ziekenhuis teruggebracht, daar verbonden en anderhalf uur later ontslagen. Sedertdien is zij verdwenen en de politie heeft haar nog niet kunnen vinden. De leiding van het ziekenhuis gaf op dit vreemde voorval — het eerste van deze aard in Melbourne — de toelichting dat het mogelijk is dat hart en longen even stoppen.

Goed figuur

Om zijn achtste infanteriedivisie „een goed figuur" te laten slaan wanneer deze in de herfst naar Duitsland zal worden gestuurd, heeft generaal-majoor Thomas Watlinton in Colorado (V.S.) maatregelen getroffen. Hij heeft twintig van zijn mannen gestraft, omdat zij zijn bevel niet hadden opgevolgd hun lichaamsgewicht drastisch te verminderen. De generaal is van mening dat ongeveer 1200 van zijn 25.000 mannen veel te dik zijn. 800 van hen hebben reeds door diëet hun omvang tot de door de generaal gewenste proporties weten terug te brengen.

Koelbloedigheid

Een 25-jarige Duitse acrobaat heeft te St.-Nazaire een staaltje koelbloedigheid ten beste gegeven, waarvoor een talrijk publiek hem met gejuich en applaus heeft beloond. Op een 40 meter boven de grond gespannen kabel sloeg zijn motor af, maar terwijl vrouwen gilden en de muziek ophield, ving de acrobaat handig een gereedschapstas die een assistent hem toegooide, verwisselde zijn bougie en vervolgde zijn smalle weg.....

Duitser over historie van Nederland

IVO SCHOEFFER: Kleine geschichte der Niederlande. Mit 9 Abbildungen auf Tafeln. Verlag Heinrich Scheffler. Frankfurt am Main 1956. Kl. 8°. 136 blz.

Dit boekje is een deel van een hele reeks, gewijd aan diverse landen van de wereld. In een bestek van 125 blz. geeft Schr. een werkelijk lezenswaardig overzicht van de historie van Nederland. De politiek is zeer beknopt, maar duidelijk, behandeld; economische en kunstgeschiedenis zijn niet vergeten. Schr. heeft de grote moeilijkheden, die zich bij een dergelijke simplificatie in klein bestek plegen voor te doen, verdienstelijk weten te omzeilen. Hij toont zich goed thuis in Nederland en heeft zich behoorlijk georiënteerd aan de moderne litteratuur over onze historie. Op enkele plaatsen zou men wellicht een vraagteken willen zetten, b.v. bij de bewering, dat de Moderne Devotie een voorloopster is van de Hervorming in Nederland. Het boekje is van enige kaartjes en fraaie platen voorzien, genealogische lijstjes en een register completeren het geheel. Voor diegenen, die Duits lezen en de frisse blik van een buitenlander weten te waarderen, een bruikbaar werkje.

ERIC DE NOORMAN HET TEKEN DER JOMS

63—31. „Zo, en nu dichterbij komen! Die jongen daar ook!" beveelt Wulfstan, terwijl hij op Axe wijst, die bij de onbewegelijke gestalte van de oude boogschutter knielt.

Aarzelend hebben de anderen hun bogen en pijlkokers in het gras geworpen. Balor als laatste en terwijl de reus zijn boog neerwerpt, werpt hij een snelle blik in de richting van Sverre. De oude man is niet dood. Er komt een zwak gekreun over zijn lippen.

„Vader!" roept Axe gesmoord, maar dan klinkt het bevel van Wulfstan en met tegenzin staat hij op om zich bij de anderen te voegen.

Langzaam komen zij naderbij. Iedere spier van Eric's lichaam is gespannen. Slechts met de grootste inspanning weet hij zich te beheersen. Het liefst zou hij die duivel daar voor hem naar de keel vliegen. Doch Wulfstan heeft Winonah stevig in zijn greep en het koude staal van de dolk is nog altijd op haar keel gericht.

„Zo ge ziet is een lichte druk voldoende, om een einde aan dit jonge leven te maken!" begint Wulfstan honend als de andere op hem af komen.

„Ge dacht mij om de tuin te kunnen leiden, nietwaar?"

Zijn woorden hameren in Eric's hersens en Erwin's ogen zijn groot van schrik en afgrijzen als hij naar zijn moeder staart. Aan zijn voeten gromt Wolf zachtjes. Zijn nekharen staan overeind en dreigend laat hij zijn geweldige tanden zien. „Denk eraan, dat ge die hond bij U houdt!" waarschuwt de Deen. „Bij de minste beweging is Uw gade er geweest. Luistert allen goed naar mij en volgt mijn bevelen precies op! Als ge de koningin tenminste ooit weer levend in Uw midden wilt hebben!"

Axe's blik dwaalt een ogenblik af naar zijn vader. Sverre heeft het hoofd iets opgericht en gespannen volgt hij het drama, dat zich voor hem afspeelt. Dan tracht hij zich heel langzaam op te richten. Een golf van pijn slaat door het gewone lichaam, doch met een uiterste krachtinspanning weet hij zich iets vooruit te slepen. Zijn tanden boren zich in zijn lip om het niet uit te schreeuwen en centimeter voor centimeter kruipt zijn hand naar de boog. Balor's boog die vlak bij hem in het gras terecht gekomen is.

Het lijkt hem een eeuwigheid voor hij het wapen te pakken heeft. Dikke zweetdruppels parelen op zijn gezicht. Zonder het minste gerucht te maken peutert hij een pijl uit de koker. Iedere beweging dreigt hem het bewustzijn te doen verliezen...... dan ligt de pijl op de pees. Langzaam gaat de boog de hoogte in. Fel laait de pijn in hem op...... hij klemt zijn tanden op elkaar...... het trillen van zijn hand houdt op. Dan schiedt hij......

LIONS vergaderden op LAGO

De heer Mingus sprak over de olieraffinage

Arubaanse club de actiefste

Oranjestad. — Op uitnodiging van de Lago Directie werd de Lions vergadering dit keer gehouden in de nieuwe Esso Dining Hall. Dertig Lions en twaalf Lago directieleden zaten bij het voortreffelijke diner aan.

Gastspreker was de president-directeur van Lago, de Heer O. Mingus die een boeiend betoog hield over olieraffinage en de zeer grote verscheidenheid van producten, die bij dit proces worden verkregen.

Op deze feestelijke vergadering werd overigens het zakelijk gedeelte niet vergeten. Secretaris Marug las een brief voor, ontvangen van het internationaal hoofdkantoor van de Lions, waarin een gelukwens wordt aangeboden voor de Arubaanse Club, welke de meest actieve van het District wordt genoemd.

Uit Nederland ontvingen de Lions bericht, dat het zeven maanden oude patientje momenteel vrij ernstig ziek is en in verband daarmee nog niet kon worden geopereerd. Het patientje werd op kosten van Lions en Rotarians naar Nederland gezonden, om genezing te zoeken voor een hersenvliesontsteking.

Drankbestrijdingsweek

Oranjestad. — Gisteravond vergaderde de commissie voor drankbestrijding over de door haar te organiseren actie van 21 tot 26 october a.s..

Het ligt in de bedoeling bij deze eerste propagandaweek vooral ook de jeugd in te schakelen. Hiertoe zullen onder meer prijsvragen worden uitgeschreven.

In de commissie hebben zitting dr Braat (voorzitter), Pastoor Burgemeester, dr. W. de la Fuente, N. E. Henriquez, Mejuffrouw de Palm, mr. Bouwer, J. van Beyl, J. Dinnessen en C. Boelhouwers.

—

Oranjestad. — Tijdens het officiële bezoek van H.M. van Speyck aan Aruba zullen Commandant en officieren op 15 oktober a.s. om acht uur een ontvangst houden.

—

Oranjestad. — Vergeleken met 1955 liep het havenverkeer in september enigszins terug. In totaal werden 323 schepen beloodst tegen 360 in september 1955. Het totaal BRT was dit keer 2.924.666 tegen 3.187.506 in 1955. Onder deze schepen bevonden zich 270 tankschepen (v.j. 289) met een BRT van 2.729.867 (v.j. 2.943.312). 52 andere stoom en motorschepen (69) BRT 194.741 (244.078) en 1 zeilschip 38 BRT (2-116)

—

Oranjestad. — Gisteren was de Triton in de haven, komende van New York en Curaçao. Het schip vertrok met bestemming de Venezolaanse havens, en de Ver. Staten.

Vandaag wordt uit Nederland en Curacao verwacht de Norinda, met bestemming Guanta, kusthavens en de Ver. Staten.

Elf oktober wordt verwacht de Jason uit New York en Curaçao, bestemming La Guayra, New Orleans.

12 oktober de Adonis uit Amsterdam, Curaçao, bestemming kusthavens in Colombia en de Ver. Staten.

De Oranjestad wordt op 16 oktober uit Nederland verwacht met bestemming Pto. Limon en Cristobal.

Bevorderingen bij de politie

Oranjestad. — Tot hoofdagenten werden bevorderd de Heren J. Brinkenberg (werkzaam bij de vreemdelingendienst) en J. van der Kuyp (werkzaam bij de recherche). Onze gelukwensen.

Stichting Schouwburg vergaderde

Oranjestad. — Voor de eerste maal is het bestuur van de Stichting Schouwburg bijeen geweest. Uitvoerig werd besproken over de indeling van het gebouw in verband met het onderbrengen van de verschillende CCA onderafdelingen. Er wordt gestreefd naar zo groot mogelijke spoed bij de uitvoering der plannen en reeds binnen enkele weken hoopt het stichtingsbestuur met definitieve plannen te komen.

—

Oranjestad. — Voor het door het Lago Sport Park te organiseren Volleybaltournooi hebben zeven ploegen zich laten inschrijven. Het tournooi begint deze maand.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C. P. I. M.

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.00 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. N. F: Jung tel: 3353

Personeel Afdeling:
G W. Overdijkink, Beatrixlaan, 7 Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad. inl: tel: 2400

Materialen Afdeling:
J. J. v. Kampen tel: 4326

GENEESKUNDIGE DIENST
Dr. Comperts tel: 2497
W. Punt tel: 2580

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2093;
B. g. g. tel: 2400

WEEKENDWACHT SUFF.
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer H. M. v. Delden kunnen worden opgebeld onder No. 43188
B. g. g. nadere inlichtnigen tel. 2400

C. S. M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen" tel 3780

Theather Asiento:
Geen Voorstelling

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Zuidamerikaanse muziek
17.15 Llama 12556!
17.45 Voor de groteren,
18.00 Pabien
18.30 Nieuwsbulletin
18.45 En nu.. tante Aukje vertelt
19.00 Zuidamerikaanse Hitparade
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Hersensgymnastiek.
21.25 Radio Nederland
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting.

17.00 Tea at five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Gevarieerde muziek
18.45 **Sportnieuws**
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodiën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek met reclame
20.55 Hoorspel
21.15 Reclame
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE

17.00 Variedades Musicales
18.00 Serenade
18.30 Recorded Music
18.45 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Viceroy-Pampero
20.30 Tropic Holiday
23.00 Closing.
21.00 News Bulletin
21.15 Music of the Masters
21.45 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del bolero
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Quiz Prog. van FAB
20.45 Musica
21.15 Prot. Uitzending
21.30 SELCCIONES di siman.
22.00 Sluiting.

P.C.J.:

18.37 Nieuws
19.11 Westind. Jongeren in Ned.
19.20 Het schip van de week
19.45 Ned. ensembles
20.03 Buitenlands weekoverzicht
20.15 Het Metropole orkest
20.40 Wat de Pers er van zegt
20.47 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.50 Nieuws
20.54 Programma
20.55 Avondgebed
21.00 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertentie Programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp.
18.15 Spaanse guitaar soli
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties en berichten
20.30 V & V
20.40 Muziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

New Yorkse Beurs

New York. - Het herstel van de NY-effectenbeurs van de laatste dagen kwam gisteren tot staan door winstnemingen, die dalingen veroorzaakten van merendeels één dollar. De markt sloot nauwelijks prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1096; hoger 403; lager 437; onveranderd 256 Aandelenomzet 1.600.000; obligatieomzet $3.680.000

1. Amer. Tel and Tel	168 5/8
2. Anaconda Comp.	79 1/2
3. Bethlehem Steel.	164 1/4
4. Dupont de Nemours	196
5. Gen. Electric	58 1/2
6. Gen Motors	47 3/4
7. Intern. Tel and Tel	31 1/2
8. Kon. Petr. Mij	105 1/4
9 Shell Oil	83 3/8
10. Standard Oil of N.Y.	55 1/4
11. U.S. Steel	67
12. Canadian Pacific	33 3/8
13 Intern Nickel	102 3/8

In het dorpje Warlingham is alles lichter dan elders

Het dorpje Warlingham in Surrey (Engeland) heeft een grote afwijking. Alles is er lichter dan elders. De tijd die een voorwerp nodig heeft om de grond te bereiken als het valt is een fractie van een seconde langer dan waar ook ter wereld. De zwaartekracht heeft een duidelijke afwijking in Warlingham, zeggen de geleerden. En de geologische dienst van de Engelse regering vindt het verschijnsel zo belangwekkend dat men een bedrag van 250.000 gulden heeft uitgetrokken voor het boren van een gat om de geologische lagen onder het dorpje te onderzoeken. Toen een oliemaatschappij in 1949 proefboringen verrichtte in het dorp verklaarden de ingenieurs dat zij een laag tot dusverre aan de geologen onbekende rots in de bodem aantroffen. Daaraan wijt men nu het feit dat kopjes en schotels iets later kapot vallen dan in de rest van de wereld.

Emmertje diamanten

De bewering van een voormalige Amerikaanse soldaat (die nu in Seattle wegens het innen van valse cheques gevangen zit) dat hij tijdens de geallieerde landing in Italië bij een monument in een Italiaans dorpje een emmertje met diamanten begraven had, heeft de inwoners van dit plaatsje in rep en roer gebracht en hen allen tot verwachtingsvolle schatgravers gemaakt. De soldaat, de 37-jarige Ernest Austin Simpson, verklaarde tegenover functionarissen van het F.B.I., dat het dorp „Santa Maria Castlebatte" heette en dat het dicht bij Pisa lag, hetgeen echter met Santa Maria di Castellabate geenszins het geval is. Dit vermocht de dorpelingen echter niet te ontmoedigen. Zodra het bericht door de Italiaanse radio was uitgezonden, beweerden de mensen van dit zuid-Italiaanse stadsdorpje nabij Salerno, dat zij zich Simpson best konden herinneren. Ten tijde van de geallieerde landing zou hij „precies als een Amerikaanse gangster" door het dorpje getrokken zijn. Volgens hen bestond er geen twijfel aan of het door Simpson genoemde monument was het plaatselijke oorlogsgedenkteken, dat na de vorige oorlog werd opgericht. Dies wapenden tientallen inwoners van het dorp zich met schoppen en houwelen en trokken onder dekking van het nachtelijk duister naar het oorlogsmonument.

De carabinieri waren echter gewaarschuwd en toen de dorpsbewoners bij het monument aankwamen, ontwaarden zij tot hun diepe teleurstelling een hecht cordon van waakzame politiemannen rond het gedenkteken.

De schatgravers-in-spe dropen af, waarna de plaatselijke politie een propagandacampagne begon om de bevolking ervan te overtuigen, dat Salerno wel heel ver van Pisa lag en dat ten tijde van de geallieerde landing Simpson moeilijk diamanten in het dorp had kunnen buitmaken om de eenvoudige reden, dat er geen diamanten waren...

Dief

Sinds lange tijd werd Frank Tomaszewski, die in het kleine plaatsje Carrollton in Michigan woont, geplaagd door een dief. Het was niet veel, wat de nachtelijke bezoeker placht mee te nemen. Hij drong altijd in het schuurtje bij Franks huis binnen en stal een kan

benzine. Maar Frank begon het danig te vervelen. Toen kwam Frank op een helder idee. Hij nam een fototoestel, een blitzapparaat, een stuk draad, en stelde dit alles kunstig op in de nabijheid van het schuurtje, zo dat de dief bij zijn eerstvolgende bezoek tegen de draad moest lopen, de blitzlamp in werking zou stellen en zo een foto van zichzelf zou maken. Op die manier zou Frank hem eindelijk te pakken krijgen. Wel, de dief kwam prompt, maar hij stal deze keer geen benzine. Hij stal het fototoestel.

Op 3 oktober plaatsten wij een bericht over een opvouwbare kerk. Thans tonen wij een afbeelding van een Betona Pre-Cut-Compositiebouw-kerk. Deze kerk is geheel vervaardigd in de Betona Fabrieken in Nederland ten behoeve van de Neth. Antilles Mission for the Seventh Day Adventists en zal binnenkort verrijzen te Buena Vista. Het ontwerp is van de hand van de bekende Amerikaanse architekt, de heer R. S. Senseman, A.I.A. Washington D.C. Het gebrandschilderde glas-in-lood-raam is van de heer Clijssen, terwijl de klok wordt geleverd door de firma Eijsbouts. Bovengenoemde firma's worden hier vertegenwoordigd door de fa Witcom.

Parijs. — Bij tien grote Franse werven zijn thans 44 olietankschepen in aanbouw, waarvan zes behoren tot de grootste die in Europa in aanbouw zijn.

Van deze 44 schepen zijn er 14 bestemd voor het buitenland; 2 van ieder 65.000 ton voor Liberia en vier van 52.000 ton elk voor de Verenigde Staten.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Zullen Ajax en Feyenoord de zuidelijke aanvallen afslaan

BEIDE clubs hebben thans goede posities

De Nederlandse Sportbladen zijn het er momenteel unaniem mee eens, dat qua veldspel er op het ogenblik geen een ploeg het keurelftal van Feyenoord evenaart. Was vorig jaar de Rotterdamse ploeg, wat dit aangaat, reeds een machtige concurrent voor de selecte ploegen van Sportclub Enschede en Fortuna'54, momenteel is de ploeg van de Rotterdamse Rood-Witten onder de deskundige leiding van Jaap van der Leck zijn concurrenten voorbijgestreefd. Wat b.v. de linkervleugel Moulijn-Schouten afgelopen zondag aan voetbaltechniek en improvisatie hebben laten zien, was voor ons landje ongeëvenaard. Het doelpunt van Schouten, een kwartier na de rust; en tevens Feyenoord's tweede doelpunt van deze strijd, was werkelijk van uitzonderlijke klasse en bracht de ruim 43.000 toeschouwers in ware verrukking.

En deze sterke ploeg gaat zondag naar Geleen om aan te treden tegen het machtige Fortuna'54. Het Fortuna, met de grote cracks De Munck, Cor van der Hart, Appel en Notermans. nu, geachte lezers, wij weten niet hoe U daarover denkt, maar wij zouden zondag toch wel dolgraag daar in Geleen aanwezig willen zijn. Wie gaat winnen? Werkelijk, wij durven ons niet aan een voorspelling te wagen. want dan zoudt U maandag misschien wel kunnen zeggen: „Zijn die er weer eens mooi naast".

De Ajax-ploeg, na vier wedstrijden ongeslagen en zonder puntenverlies trots aan de kop van de ranglijst, speelt momenteel een technisch knap partijtje voetbal en hebben in Pieters Graafland een zeer kundige doelverdediger. Tijdens het eerste gedeelte van de wedstrijd tegen Eindhoven konden de voetballiefhebbers smullen van het prachtige veldspel van de Hoofdstedelijken, maar.... de Amsterdammers gaan een uiterst zware strijd tegemoet. MVV, dat afgelopen zondag ten aanschouwe van een uitverkocht eigen terrein een smadelijke 2-5 nederlaag leed tegen het Utrechtse DOS, zal geladen in het veld verschijnen om zich hiervoor te rehabiliteren en met inzet van alle krachten en met de bekende Zuidelijke wil en enthousiasme trachten Ajax de eerste nederlaag toe te brengen, wij kunnen niet erg gerust zijn, wat het betreft de Amsterdammers.

Zal Faas Wilkes nu eindelijk a.s. zondag meedoen met VVV'03??? Dit is de grote vraag, die momenteel heel Venlo en omgeving bezig houdt, want gezien de tegenstander voor zondag zal de steun van Faas heel, heel hard nodig zijn. Elinkwijk, dat afgelopen zondag zulk een prima wedstrijd heeft gespeeld is zeker in staat tot een gelijkspel, en VVV'03 zal daarvoor hard moeten vechten!

De Sparta-supporters boffen, want hun favorieten hebben twee thuiswedstrijden achter elkaar. Nu heeft de ploeg van Spangen heel hard momenteel de steun van deze grote supporterschare nodig, want de zaken staan er niet zo heel best voor. De ploeg schijnt een behoorlijke inzinking te hebben, waaraan zelfs Rinus Bosselaar niet al te veel aan schijnt te kunnen doen. Misschien kan overmorgen tegen Amsterdam een wat beter resultaat behaald worden, want deze ploeg heeft nu niet bepaald zulke geweldige wapenfiten tot nog toe weten te behalen.

NAC—GVAV belooft een aardige strijd te worden. Als Westra en Lacroix, die afgelopen zondag op de ziekenlijst stonden, weer van de partij zijn, dan is een puntenverdeling wel mogelijk, hetgeen wij voor de Groningers een verdienstelijk resultaat vinden. NOAD-Eindhoven is een strijd van laag geplaatste clubs en gezien de behaalde resultaten, lijkt ons een Tilburgse zege het waarschijnlijkst. Wat zal DOS zondag een publiek hebben!

Na de prachtige en verrassende 5-2 zege op MVV van afgelopen zondag zijn de Kanaries weer in het middelpunt van de belangstelling komen te staan en gezien de tegenstander....Rapid J.C..... verwachten wij daar een uitverkocht terrein. En wie de winnaar? Een gelijkspel lijkt ons best mogelijk voor de Utrechtenaren. Het belooft althans een spannende wedstrijd te worden.

Te Eindhoven gaat de Philipsploeg proberen na vier verloren wedstrijden eindelijk eens tot winst te komen en gezien het vertoonde spel van de Eindhovenaren in de wedstrijd tegen Feyenoord is er wel een grote verbetering op komst. Maar of Willem II zich zo maar gewonnen zal geven, neen, zo optimistisch zien wij de zaken voor PSV ook nu weer niet in. Misschien een gelijkspel en hiermede het eerste winstpuntje?

Sportclub Enschede moet kunnen winnen van BVV en hierdoor in contact blijven met de andere leidende ploegen.

Feyenoord spande vorige zondag weer met 43.000 toeschouwers de kroon, dan volgt Willem II met 22.000 en Elinkwijk met 16.000.

In de eerste divisie overtrof het toeschouwersaantal van de wedstrijd Scheveningen Holland Sport — RCH in van het „top" voetbal verstoken Den Haag de bezoekerscijfers van menige erdivisiematch: 15.000 voetbalenthousiasten omzoomden het prachtige veld van „Houtrust".

Het programma luidt dus:

EREDIVISIE: Sparta — Amsterdam, NAC — GVAV, NOAD — Eindhoven, Ajax — MVV, DOS — RAPID J.C., VVV — Elinkwijk, Fortuna'54 — Feyenoord, PSV — Willem II, Sportclub Enschede — BVV.

EERSTE DIVISIE A: ADO — KFC, Haarlem — VSV, De Volewijckers — HVC, Limburgia — SVV, Xerxes — Alkmaar, De Graafschap — Emma, Wageningen — Helmondia'55.

EERSTE DIVISIE B: Volendam — Vitesse, Rigtersbleek — EBOH, Blauw Wit — Sittardia, DFC — EDO, Excelsior — AGOVV, Stormvogels — SHS, RCH — Fortuna VI.

TWEEDE DIVISIE A: Oldenzaal — Velocitas, Tubantia — Zwartemeer, Be Quick — Enschedese Boys, PEC — Zwolse Boys, Veendam — Leeuwarden, Go Ahead — Heracles, Oosterparkers — Rheden.

TWEEDE DIVISIE B: Wilhelmina — Zeist, TOP — Hilversum, DOSKO — Longa, UVS — ONA, De Valk — RBC ZFC — De Baronie, 't Gooi — NEC.

Voetbal Elinkwijk — Fortuna '54. Het eerste doelpunt van Fortuna werd vorig weeekeinde gemaakt door Bram Appel. In het doel de Elinkwijk-doelman v.d. Schilden.

Om de kampioenstitel basketball

S.D.L. en Lightning wonnen van Aquino en Sithoc

Willemstad. - Gisteravond werden weer twee competitiewetstrijden van de basketbalbond gespeeld op het sportpark van „JPF" en waarvoor een enorme belangstelling bestond. De eeste wedstrijd was tussen de watervlugge knapen van Aquino die het echter moesten afleggen tegen de meer geroutineerde SDL spelers. In de eerste set nam Aquino een lichte voorsprong om direct ingehaald te worden door SDL. De punten gingen gelijk op en het spelpeil was zeer goed en vlug.

De doelpunten aan beide zijden waren prachtig en de rust ging in met 26-21 voor SDL. Na de rust hebben de Aquino jongens een „rush" gemaakt op het doel van SDL en scoorden een goed aantal punten. SDL ging echter tactisch te werk en voerde haar spelpeil op door vluggere en betere combinaties. Aquino liet zich ook niet onbetuigd en maakte prompt gelijk. In de laatste 5 minuten van het spel was SDL in betere physieke conditie en het was duidelijk merkbaar dat de Aquino-Jongens danig vermoeid waren. SDL voerde de punten maar op en haar verdediging was hecht. Zij won de wedstrijd met 52-42. Topscorer waren voor SDL de vlugge Wijngaarde met 23 punten bij Aquino was het O. Clement met 13.

De andere wedstrijd was tussen de bekende rivalen Sithoc en Ligtning.

Sithoc was zeer goed opgekomen en het spel was vlug aan beide zijden. Ook hier gingen de doelpunten gelijkelijk op en het publiek kreeg goed basketbal van hoog gehalte te zien. Bij de rust was het 26-22 voor Lightning. Het vlugge spel aan beide zijden maakte dat ook na de rust de punten vlug werden gescoord en het combineeren als doorgeven aan beide zijden was af. Lightning zette haar machine op volle toeren terwij Sithoc ook alles deed deze wedstrijd te winnen. Het was een mooie en vlugge strijd en de meer geroutineerde jongens van Ligtning wonnen het van de zeer enthousiast spelende knapen van Sithoc. Zij verloren de wedstrijd met 57-46 van Lightning doch Sithoc is veelbelovend voor de toekomst en ze komen er iedere keer beter in.

De wedstrijden worden op 9 October voortgezet in het sportpark van JPF. Topscorers voor Lightning waren Boenk en A. Thijsen elk met 18 punten. bij Sithoc was het A. Kinipa met 19 punten

Veroordeeld na 22 jaar

Berlijn. — Te West-Berlijn zijn twee leden van de voormalige Nazi-politie, dr Mueller-Brockman en Jeworski, tot respectievelijk drie-en-een halfjaar en vier jaar en drie maanden dwangarbeid veroordeeld wegens het martelen van politieke gevangenen tijdens een verhoor 22 jaar geleden.

Olympische Comité van Puerto Rico niet erkend

Lausanne. — Het bestuur van het Internationaal Olympisch Comité heeft het pas opgerichte Nationale Olympisch Comité van Puerto Rico van deelneming aan de spelen te Melbourne uitgesloten, omdat de verkiezing van dit comité niet op democratische wijze zou zijn geschied. De Olympische reglementen schrijven voor, dat nationale Olympische comité's vrijelijk moeten worden gekozen en volkomen onafhankelijk moeten staan tegenover de regeringen. Het nationale comité van Puerto Rico bestaat geheel uit openbare ambtenaren, die geen sportmensen zijn.

Het bestuur van het I.O.C. gaf zijn voorlopige goedkeuring aan de nieuwe nationale comité's, die worden opgericht in Argentinië en Turkije. Beide comité's stonden vroeger onder toezicht van de regering.

Conolly verbetert wereldrecord kogelslingeren

Boston. — De Amerikaan Hal Conolly verbeterde het wereldrecord kogelslingeren en bracht het op 66,71 meter. Conolly is een van de atleten, die Amerika in Melbourne bij het kogelslingeren zal vertegenwoordigen. Het officiële wereldrecord van 64,33 meter staat op naam van de Rus Mikael Krivosonov. Er zijn al enkele malen betere prestaties geleverd, doch deze zijn nog niet als officieel record door de Internationale Amateur Atletiekfederatie erkend. De beste prestatie was 66,38 meter van Krivosonov.

Argentijnse roeiers niet naar Melbourne

Lausanne. — De Argentijnse roeiers zijn uitgesloten voor Melbourne. Dit besluit is genomen door het Internationale Olympische Comité, nadat de secretaris van de Internationale Roeifederatie aan het bestuur van het IOC had gemeld, dat de Argentijnen inbreuk maakten op de amateursbepalingen.

In Buenos Aires heeft de president van het IOC, Avery Brundage, verklaard bereid te zijn de kwestie van de uitzending der Argentijnse roeiers met de Argentijnse Roeibond nader te bespreken. Hij voerde een telefoongesprek met het Argentijnse lid van het IOC en verklaarde, dat hij de internationale Roeifederatie zou vragen de verdediging van de Argentijnen aan te horen voor een onherroepelijk besluit zal zijn gevallen.

Kongolese vrouw lid van raadgevende vergadering

Leopoldstad. — Voor de eerste maal is in Kongo een Kongolese vrouw gekozen tot lid van een raadgevende vergadering. Het betreft mevrouw Josephine Siongo, die door de districtscommissaris van Leopoldstad benoemd is tot lid van de stadsraad van Leopoldstad.

—

België heeft zich bereid verklaard aan 500 vluchtelingengezinnen, die thans nog in Europese vluchtelingenkampen verblijven, een duurzaam verblijf in België toe te staan. De eerste honderd gezinnen worden reeds deze maand verwacht. Dit is een onderdeel van een actie van het hoge commissariaat der Verenigde Naties om de nog resterende vluchtelingen kampen in Europa voor het einde van 1958 te kunnen opheffen.

Het volleybaltournooi van de Chinese Club

Gisteravond werd op de banen van de Chinezen te Scharloo het volleybaltournooi door hen uitgeschreven, voortgezet met drie wedstrijden. De eerste was die tussen MSV en AQUINO en werd in ee mooi en sportieve wedstrijd gewonnen door MSV met resp. 16-14 en 15-8. Vooral in de eerste set was het spannend aangezien de punten gelijkelijk opgingen. In de tweede set was het serveren en duwen van MSV beter, terwijl ook de Aquino-jongens beter hebben opgevangen en gesmasht. De dames-wedstrijd tussen „PSV" en de nieuweling „OLYMPIA" is gewonnen door PSV met duidelijke cijfers nl. 15-0 en 15-8. Het debut van „OLYMPIA" is echter bemoedigend en het was meer gebrek aan wedstrijdroutine gemengd met een beetje slecht serveren en opvangen dat hun de eerste set zo puntloos liet verliezen. Zij oefenen nog slechts twee maanden en het wordt geapprecieerd dat ze toch deelnemen aan dit tournooi. Ze zijn veelbelovend en het is uitkijken met hen in de toekomst. Vooral de serveeren moeten ze flink aanpakken. De spannede wedstrijd was die tussen „Sithoc" en „MLD" Het publiek heeft genoten van hoogstaand volleybal en vooral het netwerk en het rustig plaatsen aan beide zijden ontlokte menig applaus aan de vele aanwezigen.

De punten gingen gelijk op en de eerste werd 15-13 voor Sithoc. InI de tweede set nam MLD een mooie voorsprong doch haar slecht serveren en het missen van een paar mooie kansen bij het net. maakten het nog makkelijker voor de zeer vlugge en goed spelende knappen van Sithoc om dit in te halen. Het werd zelfs 14-14 en vooral het serveren van Sithoc bracht haar de twee winnende punten waardoor het 16-14 werd en Sithoc de wedstrijd won. Hedenavond worden de wedstrijden voortgezet.

Autoprijzen hoger

Detroit. — De Ford Motor Company heeft meegedeeld dat de prijzen van het model van 1956 en variëren van $ 1685 tot $ 2495. Ford is de eerste maatschappij die de prijzen voor het model van 1957 bekendgemaakt.

—o—

Muenchen. — De eerste drie vliegtuigen van de Westduitse luchtmacht zijn van het vliegveld Fuerstenfeldbruck bij Muenchen opgestegen.

De kentekenen op de vliegtuigen waren voor de start door de minister van landsverdediging, Blank, onthuld. Deze kentekenen bestaan uit een zwart "ijzeren kruis" met witte rand op de romp en de vleugels en een zwart-rood-gouden rechthoek op het richtingsroer. Het "ijzeren kruis" lijkt veel op het nationaliteitsteken van de Duitse militaire vliegtuigen uit de eerste wereldoorlog.

De heer J. de Vries, voorzitter van de Schaakvereniging Curaçao (links), reikt de beker over aan de winnaar van het gisteren beëindigde toernooi om het persoonlijk schaakkampioenschap van Curaçao, de heer S. Zonenschain. De heer Zonenschain werd tevens kampioen Snelschaken.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1956/18

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

Competitie A-klasse:

Jong Curaçao 1 — Jong Colombia 1 .... 2—1.
Sithoc 1 — Estudiantes 1 .... 8—1.
S.U.B.T. 1 — Vesta 1 .... 4—2.

Competitie Reserve A-klasse:

Sithoc 2 — Vesta 2 .... 0—1.

Competitie B-klasse:

Athene 1 — Saturnus 1 .... 2—2.
Centro Dominguito 1 — S.V.V. Scherpenh. 1 5—1.

Competitie Junioren Afd. A.

Canisius Boys Jr — Vesta Jr .... 0—2.
Scherpenheuvel Jr — Athene Jr (Athene Jr niet opgek.)
Sithoc Jr — Union Fleur de Marie Jr .... 8—0.
S.U.B.T. Jr — Centro Dominguito Jr .... 1—3.
Jong Curaçao Jr — Deportivo Curaçao Jr .... 7—0.

WEDSTRIJD-PROGRAMMA

Competitie A-klasse:

Vrijdag 5 october 1956 om 7 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Sithoc 1 (Stadion) (Rosberg)
om 8.45 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Stadion) (v. Ham)
Zondag 7 october 1956 om 4 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Estudiantes 1 (Vredenberg) (Ringma)
Woensdag 10 october 1956 om 8.45 uur n.m.: Riverside 1 — Vesta 1 (Stadion) (Martis)
Vrijdag 12 okt. 1956 om 8.45 uur n.m.: Estudiantes 1 — Jong Colombia 1 (Stadion)
Zondag 14 okt. 1956 om 4.00 uur n.m.: Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag 19 okt. 1956 om 7,00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Riverside 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Vesta 1 (Stadion)
Zondag 21 okt. 1956 om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag 26 okt. 1956 om 8.00 uur n.m.: Estudiantes 1 — Jong Holland 1 (Stadion)
Zondag 28 okt. 1956 om 4.00 uur n.m.: Riverside 1 — Sithoc 1 (Stadion)
Vrijdag 2 nov. 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Vesta 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Estudiantes 1 (Stadion) (resterende minuten)
Vrijdag 9 nov. 1956 om 7.00 uur n.m.: Jong Colombia 1 — Riverside 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Jong Curaçao 1 — Estudiantes 1 (Stadion)
Zondag 11 nov. 1956 om 4.00 uur n.m.: Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (Stadion)
Vrijdag 16 nov. 1956 om 8.45 uur n.m.: Jong Holland 1 — Sithoc 1 (Stadion) (resterende minuten)

Competitie Reserve A-klasse:

Zaterdag 6 october 1956 om 4 uur n.m.: Jong Colombia 2 — Jong Holland 2 (Sithoc-terrein) (Balentina)
om 4.00 uur n.m.: Vesta 2 — Jong Curaçao 2 (Stadion) (Rudolfina)
Zaterdag 13 oktober 1956 om 4.00 uur n.m.: J. Colombia 2 — Vesta 2 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: J. Curaçao 2 — J. Holland 2 (Stadion)
Zaterdag 20 oktober 1956 om 4.00 uur: Sithoc 2 — Jong Holland 2 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: S.U.B.T. 2 — J. Curaçao 2 (Vredenberg)
Zaterdag 27 okt. 1956 om 4.00 uur n.m.: J. Colombia 2 — J. Curaçao 2 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Sithoc 2 — Vesta 2 (Vesta-terr.)

Competitie B-klasse:

Woensdag 10 oktober 1956 om 7.00 uur n.m.: Veendam 1 — Saturnus 1 (Stadion) (Pauli)
Zondag 14 oktober 1956 om 2.30 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Caribbean Boys 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: S.V.V. Scherpenheuvel 1 — Athene 1 (Scherpenh.-terr.)
Woensdag 17 okt. 1956 om 7.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Athene 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Centro Doming. 1 — Vict. Boys 1 (Stadion)
Zondag 21 okt. 1956 om 2.30 uur n.m.: Caribbean Boys 1 — Veendam 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: S.V.V. Scherpenh. 1 — Saturnus 1 (Scherp.)
Woensdag 24 okt. 1956 om 7.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — Veendam 1 (Stadion)
om 8.45 uur n.m.: Caribbean Boys 1 — Victory Boys 1 (Stadion)
Zondag 28 okt. 1956 om 2.30 uur: Athene 1 — Victory Boys 1 (Stadion)
om 4.00 uur n.m.: Canisius Boys 1 — S.V.V. Scherpenh. 1 (Sithoc-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Caribbean Boys 1 — Saturnus 1 (Vesta-terr.)
om 4.00 uur n.m.: Centro Dominguito 1 — Veendam 1 (Scherp.)

Competitie Junioren:

AFD. A:

Zondag 7 october 1956 om 10.30 uur v.m.: Athene Jr. — Union Fl. de Marie Jr. (Athene-terrein) (J. Martina)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr. — Riverside Jr. (Scherpenheuvel-terrein) (Villareal)
om 10.30 uur v.m.: Sithoc Jr. — Centro Dominguito Jr. (Sithoc-terrein) (Ricardo)
om 10.30 uur v.m.: Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Vredenberg) (Leonora)
om 10.30 uur v.m.: Canisius Boys Jr. — Dep. Santa Rosa Jr. (Willemstad) (Simmons)
om 10.30 uur v.m.: Vesta Jr. — Jong Curaçao Jr. (Vesta-terr.) (Andrade)
Zondag 14 okt. 1956 om 10.30 uur v.m.: J. Holland Jr — J. Curaçao Jr (KSC)
om 10.30 uur v.m.: Riverside Jr — Sithoc Jr (Sithoc-terr.)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr — Dep. Curaçao Jr (Scherp.)
om 10.30 uur v.m.: S.U.B.T. Jr — Vesta Jr (Vredenberg)
om 10.30 uur v.m.: Athene Jr — Centro Dominguito Jr (Willemstad)
Zondag 21 okt. 1956 om 10.30 uur v.m.: Canisius Boys Jr — Jong Curaçao Jr (Willemstad)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr — Sithoc Jr (Scherpenh.)
om 10.30 uur v.m.: Vesta Jr — J. Holland Jr (Vesta-terr.)
om 10.30 uur v.m.: Riverside Jr — Union F. de Marie Jr (KSC)
om 10.30 uur v.m.: S.U.B.T. Jr — Dep. Curaçao Jr (Vredenb.)
om 10.30 uur v.m.: Dep. Sta Rosa Jr — Centro. Doming. Jr (Sithoc-terrein)
Zondag 28 okt. 1956 om 1030 uur v.m.: Athene Jr — Sithoc Jr (Sithoc-terr.)
om 10.30 uur v.m.: Canisius Boys Jr — J. Holland Jr (W'stad)
om 10.30 uur v.m.: Centro Doming. Jr — Vesta Jr (Vesta-terr.)
om 10.30 uur v.m.: Dep. Sta Rosa Jr — Riverside Jr (KSC)
om 10.30 uur v.m.: Scherpenh. Jr — S.U.B.T. Jr (Scherpenh.)

INSCHRIJVINGEN:

CENTRO DOMINGUITO: J. S. Martiena als gewoon lid (exlid Uniao Portuges).
RIVERSIDE: R. Martel als gewoon lid (ex-lid Estudiantes).
S.U.B.T.: Edgar Jozef Adrianus Felipie en Rene Girigorie Piggott als Juniorleden Stanley Constant de Boer en Franklin Gelipe Barkmeyer als gewone leden.
SCHERPENHEUVEL: Celsio Carmelo als Junior-lid.

AFSCHRIJVING:

S.U.B.T.: Felix Valentin Joseph als Junior-lid.

MEDEDELING:

Hiermede roepen wij de medewerking in van alle Verenigingen om, indien het mocht voorkomen, dat de aangewezen scheidsrechter niet is opgekomen, en er geen enkele andere Bondsscheidsrechter aanwezig mocht zijn en de beide aanvoerders ook niet volgens het bepaalde in artikel 15 R.C.W. lid 3 (zie O.O. No. 1956/15 dd. 15.9.56), een ander persoon als scheidsrechter kiezen, dezelfde formaliteiten in acht te doen nemen als dit het geval zou zijn geweest, indien de wedstrijd wel werd uitgespeeld, nl. het bepaalde in artikel 9 en 10 R.C.W. (invullen, tekenen, enz., enz., van wedstrijd- en ruilformulieren). In voorkomende gevallen zullen verenigingen, welke zich niet aan het bovenstaande houden, beschouwd worden als niet te zijn opgekomen volgens artikel 5 R.C.W. en zal op hen artikel 4 R.C.W. van toepassing zijn.

BOETE:

De vereniging „ATHENE" is beboet met ƒ 5,— en twee winstpunten in mindering op de ranglijst van de Competitie Junioren Afd. A., ingevolge artikel 4 R.C.W., wegens het niet opkomen in de competitiewedstrijd Athene Jr — Scherpenheuvel Jr op 30 september 1956.

HET BESTUUR